

มหาวิทยาลัยบูรพา

Burapha University

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยบูรพา

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญและหนังสือขอความอนุเคราะห์

Burapha University

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

1. ผศ.ดร.สุชาดา กรเพชรปानी อาจารย์ประจำวิทยาลัยวิทยาการวิจัย
และวิทยาการปัญญา มหาวิทยาลัยบูรพา
2. รศ.ลัดดา สุขปรีดี อาจารย์ประจำภาควิชานวัตกรรม
และเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยบูรพา
3. ผศ.สมชัย ผลพูล ข้าราชการบำนาญ
มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ ฉะเชิงเทรา
4. นายประสาร เสวตสุพรศึกษานิเทศก์ วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาฉะเชิงเทราเขต 2
5. นางทิพย์วรรณ แจ่มไพบุลย์ ศึกษานิเทศก์ วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาฉะเชิงเทราเขต 1
6. นางวารินทร์ ประเสริฐสรรงค์ ครู วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
โรงเรียนวัดนาเหล่าบก จังหวัดฉะเชิงเทรา
7. นางยาใจ เจริญสุวรรณ ครู วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
โรงเรียนชุมชนวัดคงยาง จังหวัดฉะเชิงเทรา
8. นางสาวสมถวิล จูเภา ครู วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
โรงเรียนวัดสุคันธศีลาราม (หอมศีลวิทยาการ)
จังหวัดฉะเชิงเทรา

ที่ ศธ 0528.03/0821

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา

169 ถ. ลงหาดบางแสน ต. แสนสุข

อ. เมือง จ. ชลบุรี 20131

12 เมษายน 2551

เรื่อง ขอลความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน ดร. สุชาดา กรเพชรปानी

สิ่งที่ส่งมาด้วย เค้าโครงย่อวิทยานิพนธ์ และเครื่องมือเพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วย นางสาววรรณพร อภิธรรมวิวัฒน์ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรการศึกษา
มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์
เรื่อง การสร้างชุดการสอนการอ่านภาษาไทยแบบ SQ3R สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
ในความควบคุมดูแลของ รองศาสตราจารย์ ดร. อารมณั์ เพชรชื่น ประธานกรรมการ ขณะนี้อยู่ใน
ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือเพื่อการวิจัย ในกรณีนี้ บัณฑิตวิทยาลัยได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่าน
เป็นผู้เชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตรวจสอบ
ความเที่ยงตรงของเครื่องมือ เพื่อการวิจัยของนิสิตในครั้งนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา หวังเป็นอย่างยิ่งว่า
คงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

วิรัช คารวะพิทยากุล

(นายวิรัช คารวะพิทยากุล)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยการขนส่งและโลจิสติกส์

รักษาการแทนคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานเลขานุการบัณฑิตวิทยาลัย

โทรศัพท์ 0-3874-5855

โทรสาร 0-3839-3466

ผู้วิจัย 08-1782-3095

ที่ ศษ 0528.03/1012

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
169 ถ. ลงหาดบางแสน ต.แสนสุข
อ. เมือง จ. ชลบุรี 20131

21 สิงหาคม 2551

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนบ้านห้วยตะปอก

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือเพื่อการวิจัย จำนวน 1 ชุด

ด้วย นางสาววรรณพร อภิธรรมวิวัฒน์ นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรการศึกษา
มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์
เรื่อง การสร้างชุดการสอนการอ่านภาษาไทยแบบ SQ3R สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
ในความควบคุมดูแลของ รองศาสตราจารย์ ดร. อารมณั์ เพชรรัตน์ ประธานกรรมการ
มีความประสงค์ขออำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 6 จำนวน 30 คน โดยผู้วิจัยจะขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ระหว่างวันที่
25 สิงหาคม 2551 ถึงวันที่ 30 กันยายน 2551 อนึ่ง โครงการวิจัยนี้ได้ผ่านขั้นตอนการพิจารณา
ทางจริยธรรมการวิจัยของ มหาวิทยาลัยบูรพา เรียบร้อยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา หวังเป็นอย่างยิ่ง
ว่าคงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

มนตรี เข้มกสิกร

(รองศาสตราจารย์ ดร.มนตรี เข้มกสิกร)

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

ปฏิบัติการแทนอธิการบดีมหาวิทยาลัยบูรพา

สำนักงานเลขานุการ คณะศึกษาศาสตร์

โทรศัพท์ 0-3810-2006

โทรสาร 0-3839-1043

ผู้วิจัย 08-1782-3095

ภาคผนวก ข

1. ตัวอย่างชุดการสอนการอ่านภาษาไทยแบบ SQ3R
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย
3. แบบสอบถามนิสัยรักการอ่าน

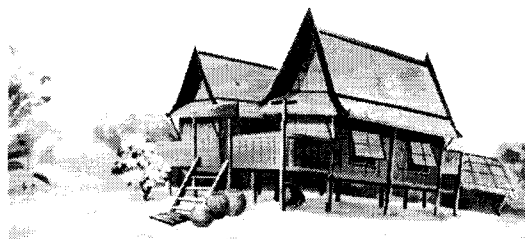
ชุดการสอน

การอ่านภาษาไทย แบบ SQ3R

สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ชุดที่ 1

การอ่านนิทาน

โดย

นางสาววรรณพร อภิธรรมวิวัฒน์

คำชี้แจงสำหรับครู

การสอน โดยใช้ชุดการสอนที่ 1 การอ่านนิทาน ครูผู้สอนต้องศึกษาการใช้ชุดการสอนอย่างละเอียดตามลำดับ ดังนี้

ก่อนสอน

1. ศึกษาแผนการจัดการเรียนรู้อย่างละเอียด
2. เตรียมเอกสารที่ต้องใช้เรียงลำดับก่อน - หลัง
3. ศึกษารายละเอียดของชุดการสอน
4. ชี้แจงวิธีเรียนและให้รายละเอียดของกิจกรรมต่าง ๆ ที่นักเรียนต้องปฏิบัติ

ขณะสอน

1. ชี้แจงกิจกรรมการเรียนให้นักเรียนทุกคนทราบ
2. ดำเนินการจัดกิจกรรมตามแผนการจัดการเรียนรู้
3. ให้คำแนะนำและเป็นที่ยอมรับแก่นักเรียน ในขณะที่นักเรียนปฏิบัติกิจกรรม
4. ตรวจสอบการทำงานของนักเรียนและสรุปบทเรียนร่วมกับนักเรียน

หลังสอน

1. ตรวจสอบบันทึกการอ่าน
2. ตรวจสอบคำตอบจากการทำแบบทดสอบประจำชุดการสอนที่ 1
3. บันทึกผลคะแนน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

เรื่อง การอ่านนิทานแบบ SQ3R

จำนวน 2 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

การอ่านแบบ SQ3R เป็นกระบวนการอ่านที่ผู้อ่านจะต้องใช้ทักษะการอ่านในใจ และใช้การอ่านคิดวิจารณ์ญาณ เป็นวิธีการอ่านที่เหมาะสมกับนักเรียนในระดับประถมศึกษาตอนปลาย เพราะได้รับการฝึกทักษะการอ่านในใจและการคิดวิจารณ์ญาณ สามารถวินิจฉัยเรื่องราวที่อ่านได้ตามเวลาที่กำหนดให้

จุดประสงค์การเรียนรู้

หลังจากเรียนบทเรียนนี้แล้วนักเรียนจะมีความสามารถดังนี้

1. นักเรียนสามารถจับใจความหรือตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้
2. นักเรียนสามารถแปลความ หรือตีความ หรือขยายความเรื่องที่อ่านได้
3. นักเรียนสามารถนำเรื่องที่อ่านไปใช้ในการแก้ปัญหาในสถานการณ์อื่น ๆ ได้
4. นักเรียนสามารถบอกความสัมพันธ์ระหว่างเหตุและผลได้
5. นักเรียนสามารถสรุปแนวคิดของเรื่องได้
6. นักเรียนสามารถประเมินค่าตัวละครหรือเรื่องที่อ่านได้

สาระการเรียนรู้

1. การอ่านนิทานแบบ SQ3R มีขั้นตอนการอ่าน ดังนี้

ขั้นที่ 1 สํารวจ (S = Survey) หมายถึง การสำรวจด้วยการอ่านชื่อเรื่อง ชื่อผู้แต่ง เปิดดูเนื้อเรื่องอย่างคร่าว ๆ อ่านแบบเร็ว ๆ อ่านข้าม ๆ และกวาดสายตา เพื่อจับประเด็นสำคัญของเรื่อง

ขั้นที่ 2 ตั้งคำถาม (Q = Question) หมายถึง การตั้งคำถามในเรื่องที่ได้ทำการสำรวจมาแล้ว คำถามจะต้องตรงประเด็นและเป็นคำถามที่ก่อให้เกิดความรู้ที่นักเรียนสามารถค้นหาคำตอบได้ โดยให้นักเรียนตั้งคำถามจากเรื่องที่อ่าน โดยใช้คำถาม ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร เพราะอะไร และผลเป็นอย่างไร เช่น ตัวละครในเรื่องมีใครบ้าง ตัวละครที่เป็นตัวประกอบมีใครบ้าง เรื่องเกิดขึ้นที่ไหน เรื่องเกิดขึ้นเวลาใด มีปมปัญหาอะไรที่เกิดขึ้นในเรื่อง มีตัวละครใดที่ขัดแย้งกัน ขัดแย้งกันด้วยสาเหตุใด และผลเป็นอย่างไร

ขั้นที่ 3 อ่าน (R = Read) หมายถึง การอ่านเรื่องให้ละเอียด อ่านให้เข้าใจ และจับประเด็นสำคัญ ๆ เพื่อค้นหาคำตอบให้ตรงกับคำถามที่ตั้งไว้

ขั้นที่ 4 เล่าเรื่อง (R = Recite) หมายถึง การเล่าเรื่องที่อ่านมาทั้งหมดด้วยคำพูดของตนเอง เป็นการสรุปใจความสำคัญ และพิจารณาว่าสามารถตอบคำถามได้ครบถ้วนตามข้อสงสัยหรือไม่ แล้วจดบันทึกย่อไว้เพื่อเตือนความจำ

ขั้นที่ 5 ทบทวน (R = Review) หมายถึง การทบทวนสิ่งต่างๆ ที่ได้จดบันทึกย่อไว้ เพื่อให้เกิดความเข้าใจเนื้อเรื่องทั้งหมดที่อ่านมา

2. เนื้อหาในบทอ่านจะเป็นงานเขียนประเภทนิทาน จัดทำเป็นบัตรกิจกรรม ดังนี้
  - 2.1 เรื่องแพะรับบาป
  - 2.2 เรื่องปลาวิเศษ
  - 2.3 เรื่อง “เรื่องของคนขี้เกียจ”

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน/สร้างความสนใจ

1. ครูทบทวนความหมายของการอ่านในใจ ว่าเป็นการอ่านโดยไม่ออกเสียง หรือออกเสียงพึมพำบ้างเล็กน้อยในบางคำเพื่อความเป็นส่วนตัวในการอ่านหรือต้องการความรวดเร็วในการอ่านและรับรู้เรื่องราวที่อ่านได้เร็วขึ้น

2. ครูอธิบายวิธีอ่านในใจว่าสามารถทำได้หลายวิธี ดังนี้

- 2.1 อ่านอย่างละเอียด
- 2.2 อ่านเพื่อจับใจความสำคัญ
- 2.3 อ่านอย่างรวดเร็ว
- 2.4 อ่านอย่างคร่าว ๆ
- 2.5 อ่านเพื่อวิจารณ์

3. ครูสนทนากับนักเรียนในเรื่องที่เกี่ยวกับนิทาน โดยใช้คำถามต่อไปนี้

- 3.1 นักเรียนเคยอ่านนิทานเรื่องอะไรมาบ้าง
- 3.2 นักเรียนคิดว่าการอ่านนิทานมีประโยชน์หรือไม่

ขั้นให้แนวความรู้

1. ครูแจกใบความรู้เรื่องการอ่านนิทานให้นักเรียนทุกคนศึกษา จากนั้นร่วมกันอภิปรายถึงขั้นตอนการอ่านนิทาน

2. ครูแจกบัตรกิจกรรมที่ 1 เรื่องแพะรับบาปให้นักเรียน แล้วปฏิบัติดังนี้

2.1 ขั้นสำรวจ

- ครูแนะนำให้นักเรียนสำรวจด้วยการอ่านชื่อเรื่อง ชื่อผู้แต่ง เปิดดูเนื้อเรื่องอย่างคร่าว ๆ อ่านแบบเร็ว ๆ อ่านข้าม ๆ และกวาดสายตาเพื่อจับประเด็นสำคัญของเรื่อง

2.2 ขั้นตั้งคำถาม

- นักเรียนตั้งคำถามในเรื่องที่ได้ทำการสำรวจมาแล้ว โดยครูฝึกให้นักเรียนตั้งคำถามโดยใช้คำถาม ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร เพราะอะไร และผลเป็นอย่างไร เช่น ตัวละครในเรื่องมีใครบ้าง ตัวละครที่เป็นตัวประกอบมีใครบ้าง เรื่องเกิดขึ้นที่ไหน เรื่องเกิดขึ้นเวลาใด มีปมปัญหาอะไรที่เกิดขึ้นในเรื่อง มีตัวละครใดที่ขัดแย้งกัน ขัดแย้งกันด้วยสาเหตุใด และผลเป็นอย่างไร

- ครูเขียนคำถามของนักเรียนบนกระดาน เพื่อจะให้เห็นชัดเจน คำถามใดที่ซ้ำกันก็ตัดออก เลือกเฉพาะคำถามที่ตรงประเด็นและเป็นคำถามที่ก่อให้เกิดความรู้ที่นักเรียนสามารถค้นหาคำตอบได้

2.3 ขั้นอ่าน

- นักเรียนอ่านเรื่องให้ละเอียดเพื่อค้นหาคำตอบให้ตรงคำถามที่ตั้งไว้บนกระดาน ในขั้นนี้หากนักเรียนมีข้อสงสัยเพิ่มขึ้นก็อาจหาคำตอบเพิ่มขึ้นจากคำถามที่กำหนดไว้เดิม

2.4 ขั้นเล่าเรื่อง

- นักเรียนช่วยกันเล่าเรื่องจากที่อ่านมาทั้งหมดด้วยคำพูดของนักเรียน เป็นการสรุปใจความสำคัญ ครูจดบันทึกเรื่องย่อบนกระดาน พร้อมทั้งอธิบายเพิ่มเติมว่าการบันทึกเรื่องย่อที่อ่านนั้น เรามันบันทึกได้หลายรูปแบบ เช่น การจดบันทึกเรื่องย่อ การเขียนแผนผังความคิด และการวาดภาพ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความสนใจของนักเรียน

2.5 ขั้นทบทวน

- นักเรียนอ่านทบทวนเรื่องย่อบนกระดานอีกครั้งหนึ่ง เพื่อให้เกิดความเข้าใจ อีกทั้งเป็นการป้องกันการลืมเนื้อเรื่องทั้งหมดที่อ่านมา

ขั้นให้นักเรียนลงมือปฏิบัติ

ครูแจกบัตรกิจกรรมที่ 2 เรื่องปลาวิเศษและแบบบันทึกการอ่าน

1. ขั้นสำรวจ

1.1 นักเรียนสำรวจชื่อเรื่อง เปิดดูเนื้อเรื่องในแต่ละย่อหน้าอย่างคร่าว ๆ โดยอ่านแบบเร็ว ๆ อ่านข้าม ๆ และกวาดสายตาเพื่อจับประเด็นสำคัญของเรื่อง

1.2 บันทึกผลการสำรวจลงในแบบบันทึกการอ่าน

2. ขึ้นตั้งคำถาม

2.1 นักเรียนตั้งคำถามจากเรื่องที่อ่าน โดยใช้คำถาม ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร เพราะอะไร และผลเป็นอย่างไร เช่น ตัวละครในเรื่องมีใครบ้าง ตัวละครที่เป็นตัวประกอบมีใครบ้าง เรื่องเกิดขึ้นที่ไหน เรื่องเกิดขึ้นเวลาใด มีปัญหาอะไรที่เกิดขึ้นในเรื่อง มีตัวละครใดที่ขัดแย้งกัน ขัดแย้งกันด้วยสาเหตุใดและผลเป็นอย่างไร

2.2 นักเรียนบันทึกคำถามลงในแบบบันทึกการอ่าน

3. ขึ้นอ่าน

นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องให้ละเอียด เพื่อค้นหาคำตอบให้ตรงคำถามที่ตั้งไว้

4. ขึ้นเล่าเรื่อง

4.1 นักเรียนจับคู่เล่าเรื่องด้วยคำพูดของตนเอง เป็นการสรุปใจความสำคัญ

4.2 นักเรียนบันทึกคำตอบลงในแบบบันทึกการอ่าน

4.3 นักเรียนจดบันทึกเรื่องย่อ

5. ขึ้นทบทวน

นักเรียนอ่านทบทวนเรื่องย่อเพื่อให้เกิดความเข้าใจ

ขั้นแจ้งผลการปฏิบัติและให้ข้อมูลย้อนกลับ

1. ครูขออาสาสมัครออกมาเล่าเรื่องที่อ่าน

2. นักเรียนและครูร่วมกันอภิปรายแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์การกระทำของตัวละคร ว่าดีหรือไม่ดี น่าปฏิบัติตามหรือไม่ คติธรรมหรือข้อคิดที่ได้จากการอ่าน

3. ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปขั้นตอนการอ่านนิทาน

ขั้นส่งเสริมความแม่นยำและการถ่ายโอนความรู้

1. ครูแจกบัตรกิจกรรมที่ 3 เรื่อง “เรื่องของคนี่เกี้ยว” ให้นักเรียนทุกคนอ่านตามขั้นตอนการอ่านที่ได้ฝึกไปแล้ว

2. นักเรียนทำแบบทดสอบประจำชุดการสอนที่ 1 จำนวน 10 ข้อ เวลา 20 นาที

สื่อการเรียนการสอน

1. ใบความรู้เรื่องการอ่านนิทาน

2. ชุดการสอนที่ 1 การอ่านนิทาน

2.1 บัตรกิจกรรมที่ 1 เรื่องแพะรับบาป

2.2 บัตรกิจกรรมที่ 2 เรื่องปลาวิเศษ

- 2.3 บัตรกิจกรรมที่ 3 เรื่อง “เรื่องของคนขี้เกียจ”
- 2.4 แบบบันทึกการอ่าน
- 2.5 แนวการบันทึกการอ่าน
3. แบบทดสอบประจำชุดการสอนที่ 1
4. บัตรเฉลย

การวัดผลประเมินผล

1. วิธีการ

- 1.1 ตรวจสอบผลงานการบันทึกการอ่าน
- 1.2 ทดสอบ

2. เครื่องมือวัดและประเมิน

- 2.1 แบบบันทึกการอ่าน
- 2.2 แบบทดสอบประจำชุดการสอนที่ 1

3. เกณฑ์การวัดและประเมิน

นักเรียนทำแบบทดสอบถูก 6 ข้อขึ้นไปจึงจะถือว่าผ่านเกณฑ์การประเมิน

ใบความรู้

การอ่านนิทานแบบ SQ3R

นิทาน เป็นบทประพันธ์ประเภทหนึ่งที่มีการดำเนินเรื่องรวดเร็ว ตัวละครมีการเคลื่อนไหวอยู่ตลอด มักเป็นเรื่องสมมติ มีตัวละครดำเนินเรื่องซึ่งอาจเป็นมนุษย์หรือสัตว์ก็ได้ มีเหตุการณ์หรือการดำเนินเรื่องที่แสดงความขัดแย้งของตัวละคร และมีการคลี่คลายความขัดแย้งของตัวละคร ในที่สุด

ขั้นตอนการอ่านนิทานแบบ SQ3R

- ขั้นที่ 1** สืบราชชื่อเรื่อง เปิดดูเนื้อหาในแต่ละย่อหน้าอย่างคร่าว ๆ โดยอ่านแบบเร็ว ๆ ช้า ๆ และกวาดสายตาเพื่อจับประเด็นสำคัญของเรื่อง
- ขั้นที่ 2** ตั้งคำถามจากเรื่องที่อ่าน โดยใช้คำถามว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร เพราะอะไร และผลเป็นอย่างไร เช่นตัวละครสำคัญในเรื่องมีใครบ้าง ตัวละครที่เป็นตัวประกอบมีใครบ้าง เรื่องเกิดขึ้นที่ไหน เรื่องเกิดขึ้นเวลาใด มีปัญหาอะไรที่เกิดขึ้นในเรื่อง มีตัวละครใดที่ขัดแย้งกัน ขัดแย้งกันด้วยสาเหตุใด และผลเป็นอย่างไร
- ขั้นที่ 3** อ่านเนื้อเรื่องให้ละเอียด อ่านให้เข้าใจและจับประเด็นสำคัญ ๆ เพื่อค้นหาคำตอบให้ตรงกับคำถามที่ตั้งไว้
- ขั้นที่ 4** เล่าเรื่องที่อ่านมาทั้งหมดด้วยคำพูดของตนเอง พิจารณาว่าตอบคำถามได้ครบถ้วนหรือไม่ จดบันทึกย่อไว้เพื่อเตือนความจำ
- ขั้นที่ 5** อ่านทบทวนสิ่งต่าง ๆ ที่ได้จดบันทึกย่อไว้ เพื่อป้องกันการลืมเนื้อเรื่องที่อ่านมาทั้งหมด

บัตรกิจกรรม

①

ให้นักเรียนอ่านข้อความนี้ตามขั้นตอนการอ่านนิทานแบบ SQ3R

แพะรับบาป

แพะรับบาป เป็นสำนวนไทยที่คุ้นหูของคนทั่วไป ใช้เรียกบุคคลที่ผู้อื่นตัดสินว่าเป็นผู้กระทำผิดแต่ความจริงแล้วเป็นผู้บริสุทธิ์ ที่มาของสำนวนนี้มีเรื่องเล่าแตกต่างกัน ในจังหวัดยะลา พระครูอุทัยวิริยาภรณ์ ได้เล่าไว้ดังนี้

ณ ท้องที่แห่งหนึ่ง มีลักษณะแห้งแล้งกันดารติดต่อกันมาหลายปี ประชาชนจึงต้องอพยพไปหาที่อยู่ใหม่ ครอบครัวหนึ่งมี พ่อ แม่ และลูกชาย ต้องประสบความลำบากเป็นอย่างมาก ด้วยความเป็นห่วงพ่อแม่ ลูกชายจึงตัดสินใจไปหางานทำในเมืองอื่น เขาขอร้องให้พ่อแม่ใช้เงินที่เก็บไว้ไปก่อน เมื่อทำงานได้เงินแล้ว จะนำมาให้ทันที พ่อแม่ก็เห็นด้วยกับความคิดของเขา

ชายหนุ่มออกเดินทางแต่เช้าตรู่ ผ่านทุ่งนาอันแห้งแล้ง ต้นไม้ยืนต้นตาย ไม่มีสัตว์อาศัยอยู่เลย เขาเดินทางมาหลายชั่วโมงทำให้รู้สึกเหน็ดเหนื่อย จึงนั่งพักที่โคนต้นไม้ริมสระน้ำพร้อมกับวางห่อข้าวไว้ใกล้ ๆ ความร้อนทำให้ชายหนุ่มตัดสินใจลงไปอาบน้ำ ขณะนั้นถึงที่อาศัยอยู่บนต้นไม้ไม่เห็นห่อข้าวจึงลงมากิน จนหมดห่อเหลือแต่ใบตองหล่นอยู่โคนต้นไม้ พะตั่วหนึ่งเดินมาเพื่อจะดื่มน้ำ เห็นใบตองจึงกัดกินเป็นอาหาร ชายหนุ่มขึ้นจากน้ำเห็นแพะกำลังกัดกินใบตองพอดี ก็เกิดความโมโหคิดว่าแพะกินข้าวหมดห่อ จึงฉวยไม้ไล่ตีแพะจนตาย แล้วลงนั่งพักเหนื่อยที่โคนต้นไม้ นั่น เหม่อมองไปอย่างไร้จุดหมาย จับพลันก็เหลือบไปเห็นลิงมีเมล็ดข้าวติดปาก ก็รู้ได้ทันทีว่าเขาเข้าใจผิด จนทำให้ฆ่าแพะตายทั้ง ๆ ที่แพะไม่ได้ผิดอะไรเลยต้องมารับบาปแท้ ๆ

(ปรับปรุงจาก คู่มือการเรียนการสอนภาษาไทย ช่วงชั้นที่ 2)

แบบบันทึกการอ่าน

การสำรวจ

1. ชื่อเรื่อง .....
2. ชื่อผู้แต่ง .....
3. ประเด็นสำคัญของเรื่อง .....

คำถาม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

คำตอบ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

บันทึกเรื่องย่อ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

สำรวจ

1. ชื่อเรื่อง พระรับบาป
2. ชื่อผู้แต่ง พระครุฑูทย์วิริยาภรณ์
3. ประเด็นสำคัญของเรื่อง การไม่พิจารณาให้รอบคอบ เป็นเหตุให้ผู้อื่นต้องรับความเดือดร้อน

คำถาม

1. ตัวละครสำคัญของเรื่องมีใครบ้าง
2. ตัวละครประกอบของเรื่องมีใครบ้าง
3. ใครขโมยห่อข้าวของชายหนุ่มไปกิน
4. ใครเป็นผู้รับบาป
5. เหตุใดจึงเกิดเรื่องเช่นนี้ขึ้น
6. ตอนสุดท้ายของเรื่องชายหนุ่มรู้สึกอย่างไร
7. ข้อคิดที่ได้จากเรื่องนี้นำไปใช้ประโยชน์ได้หรือไม่ อย่างไร
8. ชายหนุ่มในเรื่องนี้มีข้อบกพร่องอะไร

คำตอบ

1. ชายหนุ่ม, พระ
2. พ่อ, แม่, ลิง
3. ลิง
4. พระ
5. ความโมโห ขาดสติ
6. เสียใจที่ฆ่าพระตายเพราะเข้าใจผิด
7. ได้ข้อคิดว่า ก่อนตัดสินใจทำสิ่งใด ควรพิจารณาไตร่ตรองให้รอบคอบก่อน
8. ขาดความรอบคอบ ไม่พินิจพิจารณาให้ถี่ถ้วนถี่

บันทึกเรื่องย่อ

ชายหนุ่มคนหนึ่งออกเดินทางไปหางานทำ ระหว่างทางได้หยุดอาบน้ำ โดยนำห่อข้าววางไว้ใกล้กับสระน้ำ ระหว่างนั้นมีลิงมาขโมยห่อข้าวไปกิน ขณะนั้นมีพระเดินมา กินน้ำและกั๊กกินใบตองห่อข้าว ชายหนุ่มคิดว่าพระกินข้าวของตนจึงฆ่าพระนั้นเสีย หลังจากฆ่าพระตายแล้ว เขาเหลือบไปเห็นข้าวติดที่ปากลิง เขาจึงรู้ว่าเขาเข้าใจผิด ทำให้พระต้องมารับบาป

บัชรกึกรรณ

②

ให้นักเรียนอ่านข้อความนี้ตามขั้นตอนการอ่านนิทานแบบ SQ3R

เรื่องปลาวิเศษ

นานมาแล้วมีชายชาวประมงกับภรรยาอาศัยอยู่ในกระท่อมชายฝั่งทะเล วันหนึ่งชาวประมงออกไปหาปลา ตั้งแต่เช้าจรดเย็นเขาได้ปลามาเพียง 1 ตัวเท่านั้น จึงได้นำมาให้ภรรยา นางได้ตำหนิสามีเป็นอย่างมากที่ได้ปลามาเพียงตัวเดียว ขณะที่นางกำลังจะนำปลาไปทำอาหาร ปลาได้ขอร้องให้ไว้ชีวิตโดยยินดีที่จะให้ข้อแลกเปลี่ยน ภรรยาของชาวประมงจึงขอบ้านหลังหนึ่งที่แข็งแรงและดีกว่าหลังเดิม ก็ได้ตามที่ปรารถนา ครั้นต่อมาไม่นานนางรู้สึกเบื่อหน่ายบ้านหลังนั้น จึงใช้ให้สามีไปขอปราสาทจากปลาวิเศษ นางก็ได้ปราสาทสมปรารถนา ครั้นต่อมา นางก็รู้สึกเบื่อหน่ายอีก จึงให้สามีไปขอให้นางเป็นราชินีของอาณาจักรที่มีแผ่นดินกว้างใหญ่ ก็ได้สมความปรารถนาอีกเช่นเคย ไม่นานนักนางก็รู้สึกเบื่อหน่ายอีก อยากเป็นราชินีของอาณาจักรท้องฟ้า ดวงดาวและมหาสมุทร ให้สามีไปขอจากปลาวิเศษอีก สามีทนการเข้ซ้ำของภรรยาไม่ได้จึงไปพบปลาวิเศษ ปลาวิเศษเห็นว่าภรรยาชาวประมงเป็นหญิงที่มีความโลภ ไม่รู้จักพอในสิ่งที่ได้รับ มีความทะเยอทะยานไม่สิ้นสุด นอกจากจะไม่ให้พรแล้ว พรที่เคยได้รับก็หายไปด้วย

(Sipe, op.cit. pp. 22-25)

การสำรวจ

1. ชื่อเรื่อง .....
2. ชื่อผู้แต่ง .....
3. ประเด็นสำคัญของเรื่อง .....

คำถาม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

คำตอบ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

บันทึกเรื่องย่อ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขั้นที่ 1 สํารวจ

1. ชื่อเรื่อง ปลาวิเศษ
2. ชื่อผู้แต่ง Sipe
3. ประเด็นสำคัญของเรื่อง ความไม่รู้จักพอ สุดท้ายทำให้เกิดความเสียหาย จนไม่เหลืออะไรเลย

คำถาม

1. ตัวละครสำคัญมีใครบ้าง
2. เรื่องนี้เกิดขึ้นที่ไหน
3. มีเหตุการณ์ใดเกิดขึ้น
4. นิทานเรื่องนี้ตรงกับสุภาษิตใด

คำตอบ

1. ชายชาวประมง, ภรรยา, ปลาวิเศษ
2. ชายฝั่งทะเล
3. ชายชาวประมงจับปลาได้ตัวหนึ่งแต่ปลาร้องขอชีวิตเพื่อแลกกับพรที่จะให้เขา ภรรยาของเขาขอพรต่าง ๆ จนในที่สุดปลาวิเศษก็ไม่ให้พร และพรที่เคยได้ก็หายไปด้วย
4. โลกมาก ลากหาย

บันทึกเรื่องย่อ

ชาวประมงอาศัยอยู่กับภรรยาในกระท่อมชายฝั่งทะเล วันหนึ่งเขาจับปลาได้เพียงตัวเดียว ภรรยาจะเอาไปทำอาหาร แต่ปลาร้องขอชีวิตไว้โดยจะให้พรตามที่ขอ ครั้งแรกภรรยาชาวประมงขอบ้านที่ดีกว่าหลังเดิม ต่อมาขอปราสาท ต่อมาขอเป็นราชินี ในแผ่นดินกว้างใหญ่ สุดท้ายขอเป็นราชินีอาณาจักรท้องฟ้า มหาสมุทร สุดท้ายปลาวิเศษก็เลยไม่ให้พรและพรที่เคยได้รับก็หายไปด้วย นิทานเรื่องนี้สอนให้รู้ว่าโลกมาก ลากหาย

บัตรกิจกรรม

③

ให้นักเรียนอ่านข้อความนี้ตามขั้นตอนการอ่านนิทานแบบ SQ3R

เรื่องของคนขี้เกียจ

ณ หมู่บ้านแห่งหนึ่งในแถบอเมริกาใต้ ดินแดนแห่งนี้มีพืชพรรณธัญญาหารอุดมสมบูรณ์ แต่ใคร ๆ มักจะเรียกว่า “หมู่บ้านขี้เกียจ” เพราะชาวบ้านไม่ชอบทำงาน ชอบอยู่เฉย ๆ กินผลไม้เป็นอาหาร เมื่อกินเสร็จแล้วก็นอน ทุกคนในหมู่บ้านจึงอยู่กันอย่างสงบ

ต่อมามีแมลงจำนวนมากพากันมากินเปลือกผลไม้ที่ชาวบ้านทิ้งไว้ แมลงเหล่านี้ทำความรำคาญให้กับชาวบ้านเป็นอย่างมาก ในที่สุดเขาจึงย้ายถิ่นไปอยู่ใกล้ ๆ กับทะเลสาบ ณ ที่แห่งนี้พวกเขาเริ่มน้ำดื่ม น้ำใช้และผลไม้อุดมสมบูรณ์

วันหนึ่งมีชายชราคนหนึ่งเข้ามาในหมู่บ้าน เขาสวมเสื้อผ้าขาวฉีก ชาวบ้านไม่มีใครสนใจ ชายชรานั่งลงที่โคนต้นไม้ พลังงานตะกร้าใบใหญ่ด้วยหวายที่เขาเตรียมมา เมื่อสานเสร็จแล้วจึงเก็บเปลือกผลไม้ที่ชาวบ้านทิ้งไว้ใส่ตะกร้าจนเต็ม

รุ่งเช้าชาวบ้านต่างแปลกใจเพราะบริเวณหมู่บ้านสะอาดมาก เทร่าซึ่งเป็นหัวหน้าหมู่บ้านจึงใช้ให้คูโกไปตามชายชราคนนั้นมา แต่คูโกกลับใช้นานา นานาก็ขี้เกียจจึงใช้คนอื่นต่อไป ในที่สุดจึงเป็นหน้าที่ของเด็กชายคนหนึ่งซึ่งมีอายุน้อยที่สุด ไปเรียกชายชราคนนั้นมา เมื่อมาถึงเหร่าถามว่า “ตามมาที่นี่เพื่อทำธุระอะไรหรือ” ชายชราตอบว่า “ข้าเป็นคนยากจนอยากทำงานเพื่อแลกกับอาหาร” เทร่าจึงขอให้ชายชราทำงานให้เขาและชาวบ้านทั้งหมด

มีงานมากมายจนชายชราไม่สามารถทำให้เสร็จในแต่ละวัน เขาจึงหยิบเอาไม้มาตัดเป็นท่อน ๆ แล้วใช้มีดแกะสลักเป็นรูปคนมีหางยาวไว้สำหรับจับ เมื่อทำได้ 20 ตัวแล้วเขาก็เสกคาถาลงไปที่หุ่นนั้น ทันใดหุ่นก็มีชีวิตทำงานตามคำสั่งของชายชราได้เหมือนคนจริง ๆ ชายชรากล่าวกับชาวบ้านว่า “หุ่นเหล่านี้จะช่วยท่านทำงาน เพียงท่านปรบมือ 3 ครั้ง มันก็จะทำงานตามหน้าที่ของมัน” กล่าวแล้วชายชราก็สั่งให้หุ่นยืนล้อมกันเป็นวงกลม เขาตั้งชื่อหุ่นแต่ละตัวพร้อมทั้งบอกหน้าที่ให้ชาวบ้านรู้ทั่วกัน หุ่นมีหน้าที่รับผิดชอบงานคนละอย่าง ชาวบ้านต่างดีใจที่มีคนช่วยทำงานที่ไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อย พวกเขาจึงมองหุ่นทำงานด้วยความพอใจ

สองสามวันต่อมา เด็ก ๆ ในหมู่บ้านอยากให้หุ่นช่วยทำงานบ้าน จึงขอร้องให้ชายชราแกะสลักไม้เป็นหุ่น จำนวนหุ่นจึงเพิ่มขึ้นอีก โดยทำหน้าที่ร้องเพลง เลี้ยงเด็ก เก็บดอกไม้ ฯลฯ

หลายเดือนผ่านไปภายในหมู่บ้านสะอาดเรียบร้อย ชาวบ้านและเด็กไม่ต้องวิตกกังวลในเรื่องใด เขากิน เล่น แล้วก็นอน จำนวนหุ่นก็เพิ่มขึ้นตามคำร้องขอของชาวบ้านทุกแห่งจึงมีหุ่นเดินเกะกะไปหมด ทำให้ชาวบ้านเริ่มลำบากในการเดินไปมา เพราะเกรงว่าจะเหยียบหุ่น อาหารก็เริ่มจะหมดไปเพราะหุ่นกินอาหารด้วย

เทร่าเรียกชาวบ้านมาปรึกษา ในที่สุดก็จัดห้องพิเศษไว้ให้หุ่นอยู่ หุ่นก็แก่งแย่งที่อยู่และทะเลาะวิวาทกัน มีการต่อสู้และทำลายสิ่งของเครื่องใช้เสียหาย หุ่นบางตัวส่งเสียงดัง ทำความรำคาญให้กับชาวบ้านมาก ในที่สุดชาวบ้านทนไม่ได้จึงหนีไปอยู่ฝั่งอีกด้านหนึ่งของทะเลสาบ ณ ที่นี้เขาต้องทำงานทุกอย่างด้วยตัวเอง แม้จะรู้สึกเหน็ดเหนื่อยแต่ชาวบ้านก็รู้สึกภูมิใจและมีความสุขมากขึ้น

ณ ที่อยู่ของหุ่น หุ่นต่าง ๆ มีความวุ่นวายมากขึ้น พวกสัตว์เลี้ยงที่ชาวบ้านเลี้ยงไว้ไม่พอใจหุ่นมาก ต่างพากันเข้าทำร้ายหุ่น ส่วนเครื่องใช้ภายในบ้านของชาวบ้านก็ไม่พอใจในการกระทำของหุ่น โม่บดข้าวโม่หมูนขึ้นลงอย่างรวดเร็วและบดร่างของหุ่น แรงเสียดสีของโม่กับหุ่นทำให้เกิดประกายไฟแลบติดหลังคาบ้าน ทำให้ไฟไหม้บริเวณนั้น หุ่นที่เหลือจึงพากันหนีไปอยู่ป่าเขา ไม่นานนักฝนก็ตกลงมาอย่างหนัก เสียงฟ้าร้องและฟ้าผ่าดังกึกก้องไปทั่ว หุ่นจึงต้องหาที่หลบฝนในป่า พวกหุ่นพากันปีนขึ้นไปบนต้นไม้และอาศัยอยู่ ณ ที่นั่น เมื่อเวลาผ่านไปนานเข้าก็มีขมขึ้นตามตัวหุ่นและร่างนั้นได้กลายเป็นวานรที่เห็นกันอยู่ทุกวันนี้ วานรเหล่านั้นยังจำความรู้สึกที่มีต่อเหตุการณ์ที่ผ่านมาได้ตลอดเวลา มันจึงไม่ชอบผู้คนที่พบเห็น และมักเอากิ่งไม้ขว้างปาคนที่เดินทางผ่านมาอยู่เสมอ

(ปรับปรุงจาก Charles J. Finger, The Tale of the Lazy People.

แบบทดสอบประจำชุดการสอนที่ 1

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนกากบาท (X) ทับบนตัวอักษรในกระดาษคำตอบที่ตรงกับ
ข้อที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว

เรื่องของคนขี้เกียจ

1. นิทานเรื่องนี้เกิดขึ้นที่ใด (วัดความจำ)
  - ก. อเมริกาเหนือ
  - ข. อเมริกาใต้
  - ค. อเมริกากลาง
  - ง. อเมริกาตะวันออก
2. ข้อใดมิใช่คุณสมบัติของหุ่น (วัดการวิเคราะห์)
  - ก. กินอาหารได้
  - ข. ทะเลาะกันเองอยู่เสมอ
  - ค. ทำงานไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อย
  - ง. แต่ละตัวต้องทำงานหลายอย่าง
3. เหตุใดชาวบ้านจึงหนีหุ่นไปสร้างหมู่บ้านใหม่ (วัดการวิเคราะห์)
  - ก. หุ่นทำงานน้อยลงทุกวัน
  - ข. ชาวบ้านต้องการทำงานด้วยตนเอง
  - ค. อาหารในหมู่บ้านกำลังจะหมดไป
  - ง. ชาวบ้านมีความรับผิดชอบมากขึ้น
4. ลักษณะการทำงานของหุ่นในเรื่องนี้คล้ายคลึงคนใดมากที่สุด (วัดความเข้าใจ)
  - ก. แม่บ้าน
  - ข. คนรับใช้
  - ค. หุ่นกระบอก
  - ง. หุ่นยนต์คอมพิวเตอร์

5. หากเรื่องราวของหุ่นเป็นจริง
นักเรียนคิดว่าไม่ควรใช้หุ่นทำหน้าที่แทนนักเรียนในข้อใด (วัดการประเมินค่า)
- ทำความสะอาดบ้าน
  - ทบทวนความรู้
  - ปรุงอาหาร
  - ดูแลน้อง
6. ข้อใดเป็นคำสรุปที่ดีที่สุดสำหรับนิทานเรื่องนี้ (วัดการสังเคราะห์)
- หุ่นสอนให้ชาวบ้านรู้จักทวงหนี้
  - ชายชราที่มีอำนาจในการสร้างหุ่น
  - วานรมีกำเนิดมาจากหุ่นของชายชรา
  - ชาวบ้านต้องทำงานด้วยตนเองเพราะหุ่น
7. ข้อใดคือข้อคิดที่ได้รับจากอ่านนิทานเรื่องนี้ (วัดการสังเคราะห์)
- ผู้เกี่ยวข้องร้านย่อมได้รับความทุกข์
  - มนุษย์ควรเลิกทำงานที่ตนถนัด
  - คนที่อยู่เฉย ๆ จะได้รับความสุข
  - คนฉลาดมักจะไม่ต้องทำงาน
8. เหตุการณ์ในเรื่องนี้จะไม่เกิดขึ้น ถ้าคนในสังคมยึดหลักในข้อใด (วัดการนำไปใช้)
- อย่าไว้ใจทาง อย่าวางใจคน
  - คนต้องเป็นที่พึ่งแห่งตน
  - ไว้หยาหล้อมคอก
  - น้ำขึ้นให้รีบตัก
9. ถ้าชาวบ้านไม่อพยพไปอยู่ที่แห่งใหม่ น่าจะมีอะไรเกิดขึ้น (วัดการวิเคราะห์)
- ชาวบ้านจะทำงานมากขึ้น
  - หุ่นจะหนีออกจากหมู่บ้าน
  - หุ่นจะขับไล่ชาวบ้านออกจากหมู่บ้าน
  - หุ่นจะก่อความเดือดร้อนให้ชาวบ้านมากขึ้น
10. สาเหตุที่ทำให้เกิดเรื่องนี้เป็นข้อใด (วัดการวิเคราะห์)
- ชายชรายากจนมาก
  - หุ่นวุ่นวายมากเกินไป
  - ชาวบ้านขึ้นใจทำงาน
  - สัตว์เลี้ยงของชาวบ้านอาละวาด

บัตรเฉลย
แบบทดสอบประจำชุดการสอนที่ 1

1	ข
2	ง
3	ค
4	ค
5	ข

6	ค
7	ก
8	ข
9	ง
10	ค

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย
การอ่านภาษาไทยแบบ SQ3R ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบฉบับนี้มี 40 ข้อ ให้เวลาทำ 60 นาที นักเรียนควรทำให้ครบทุกข้อ
2. แบบทดสอบเป็นแบบเลือกตอบ ให้นักเรียนทำเฉพาะคำตอบที่ถูกต้องที่สุด
เพียงคำตอบเดียว จาก ก ข ค หรือ ง แล้วให้นักเรียนทำเครื่องหมาย × ลงในช่อง ของแต่ละข้อ
ดังตัวอย่างการเลือกคำตอบข้อ ก ดังนี้

ก   ข   ค   ง

3. ในการตอบ ให้ขีดคำตอบได้เพียงข้อละหนึ่งคำตอบเท่านั้น ถ้าข้อใดมีเกิน 1 คำตอบ
จะถือว่าข้อนั้นผิด ถ้าต้องการเปลี่ยนคำตอบใหม่ ก็ให้ขีดเส้นหนา ๆ ทับเครื่องหมาย × เดิม
แล้วขีดคำตอบใหม่ ดังตัวอย่างการเปลี่ยนแปลงคำตอบจากข้อ ก ไปเป็นข้อ ค ดังนี้

ก   ข   ค   ง

4. ให้ระวัง ขีดคำตอบให้ตรงกับข้อความเสมอ ถ้าพบข้อใดยากให้เว้นข้ามไป
ทำข้ออื่นก่อน เมื่อมีเวลาเหลือจึงย้อนกลับมาทำข้อนั้น ๆ ใหม่ การเดาไม่ช่วยให้คะแนนดีขึ้น
เพราะฉะนั้นนักเรียนควรทำและคิดด้วยความรอบคอบ

5. อย่าขีดเขียนเครื่องหมายใด ๆ ลงในแบบทดสอบเป็นอันขาด และหลังจากทำ
แบบทดสอบเสร็จแล้ว ให้นำแบบทดสอบพร้อมกระดาษคำตอบส่งคืนกรรมการคุม

6. ถ้ามีข้อสงสัยให้ถามก่อนลงมือทำข้อสอบ

7. ให้นักเรียนเขียนชื่อ นามสกุล วันสอบ ในกระดาษคำตอบให้ครบถ้วน

คำชี้แจง อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม ข้อ 1 - 6

ราชาแห่งฉลามมีปลาฉลามที่เป็นลูกน้อง 10 ตัว อาศัยอยู่ใกล้ถ้ำ ณ ชายฝั่งทะเลแห่งหนึ่ง ภายในถ้ำมีกิ้งก่ามกรามเป็นจำนวนมาก ไม่มีผู้ใดกล้าพอที่จะลงไปจับ ถ้าใครดำน้ำลงไป ก็จะต้องตกเป็นเหยื่อของฉลามเหล่านั้นทันที พ่อของพูเนียถูกปลาฉลามกัดตายตั้งแต่พูเนียยังเป็นเด็กเล็ก ๆ ตั้งแต่นั้นมาก็ไม่มีผู้ใดจับปลาและกิ้งก่ามาให้พูเนียกับแม่ทำเป็นอาหารอีกเลย ทั้งสองแม่ลูกและชาวบ้านในบริเวณนั้นต่างได้รับความลำบากเป็นอย่างมาก

1. ปลาฉลามอาศัยอยู่บริเวณใด (วัดความจำ)
  - ก. ในถ้ำ
  - ข. ใกล้ถ้ำ
  - ค. ใกล้ถ้ำ
  - ง. ห่างถ้ำ
2. ในเรื่องนี้มีปลาฉลามทั้งหมดกี่ตัว (วัดความเข้าใจ)
  - ก. 9 ตัว
  - ข. 10 ตัว
  - ค. 11 ตัว
  - ง. 12 ตัว
3. ถ้าจะหลีกเลี่ยงอันตรายจากปลาฉลาม ผู้ไปที่ยวทะเลควรปฏิบัติอย่างไร (วัดการนำไปใช้)
  - ก. เลิกเล่นน้ำทะเล
  - ข. เล่นน้ำทะเลในเขตที่กำหนด
  - ค. เล่นน้ำทะเลกับผู้ใหญ่
  - ง. เล่นน้ำทะเลเมื่อคลื่นลมสงบ
4. ในเรื่องนี้ ใครมีความประมาท (วัดการวิเคราะห์)
  - ก. พ่อของพูเนีย
  - ข. แม่ของพูเนีย
  - ค. พูเนีย
  - ง. ชาวบ้าน
5. เหตุการณ์นี้น่าจะเกิดขึ้นกับกลุ่มชนใดมากที่สุด (วัดการสังเคราะห์)
  - ก. ชวนา
  - ข. ชาวเกาะ
  - ค. ชาวเมือง
  - ง. ชาวชนบท
6. เหตุการณ์ใดน่าจะเป็นความจริงมากที่สุด (วัดการประเมินค่า)
  - ก. ปลาฉลามบางชนิดดุร้ายมาก
  - ข. ปลาฉลามมีราชาปกครองดูแล
  - ค. ปลาฉลามชอบกินกิ้งก่ามกราม
  - ง. ปลาฉลามทำให้ประชาชนลำบากทุกคน

21. ดาวฤกษ์เป็นดาวที่มีลักษณะอย่างไร (วัดการวิเคราะห์)
ก. มีน้ำแข็งปกคลุมตลอดเวลา	ข. ไม่มีแสงสว่างในตัวเอง
ค. มีแสงสว่างในตัวเอง	ง. ไม่หมุนรอบตัวเอง

คำชี้แจง อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม ข้อ 22 – 24

ฟันและเหงือกของเรา

ฟันเป็นอวัยวะที่มีความสำคัญอย่างหนึ่งของร่างกาย เราจึงควรรักษาฟันให้มีสุขภาพดีอยู่เสมอ การกินอาหารที่ถูกต้องเป็นสิ่งสำคัญที่สุด เพื่อให้ฟันเจริญเติบโต แข็งแรง ไม่หักง่าย อาหารที่เรารับประทานควรเป็นอาหารที่มีแร่ธาตุบำรุงฟัน เช่น แคลเซียม ฟอสฟอรัส และโพแทสเซียม ซึ่งมีมากในน้ำนม นอกจากนี้ยังมีแร่ธาตุอื่น ๆ ที่เราควรรับประทาน เช่น ฟลูออไรด์ วิตามิน เช่น เอ ดี ซี และบีรวม ก็มีความสำคัญในการเจริญเติบโตของเหงือกและฟันด้วย

การกินอาหารประเภทแป้ง อาหารหวาน เช่น ขนมหวานต่าง ๆ ทอฟฟี่ ช็อกโกแลต ทำให้ฟันเสื่อง่าย เพราะอาหารเหล่านี้จะเข้าไปคลุมฟันและเกิดการบูดเน่า ทำให้เคลือบฟันกร่อนและทำให้ฟันผุ ภายหลังรับประทานอาหารทุกครั้ง ควรรับประทานอาหารที่มีเส้นใย เช่น ผักสดต่าง ๆ หัวแครอท แอปเปิ้ล สับปะรด ส้ม ฝรั่ง ซึ่งช่วยทำให้ฟันและซอกฟันสะอาด

การบูดเน่าของอาหารในปากและซอกฟันเกิดขึ้นเร็วมาก เพียงไม่กี่นาทีภายหลังจากที่เรารับประทานอาหารเข้าไป ดังนั้นภายหลังรับประทานอาหารทุกครั้ง จึงควรแปรงฟันให้สะอาด น้ำที่ใช้แปรงฟันควรเป็นน้ำเย็นเพราะน้ำอุ่นทำให้ขนแปรงนิ่ม ถ้าไม่ได้แปรงฟันก็ควรบ้วนปากด้วยน้ำสะอาดหรือบ้วนปากด้วยน้ำเกลือ

การรักษาฟันให้แข็งแรงทนทาน ควรปฏิบัติเป็นประจำทุกวัน คือ แปรงฟันให้ถูกวิธีอย่างน้อยวันละ 2 ครั้ง เพราะจะช่วยทำให้ฟันสะอาด ป้องกันฟันผุ ป้องกันโรคเหงือกอักเสบ และจัดคราบอาหารที่สกปรกทำให้ปากมีกลิ่นเหม็น ควรไปหาทันตแพทย์ตรวจฟันทุก 6 เดือน

(จากสารานุกรมไทยสำหรับเยาวชน เล่ม 9)

คำชี้แจง อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม ข้อ 31 - 32

จะพูดจาปราศรัยกับใครนั้น	อย่าตะคกั้นตะคอกให้เคืองหู
ไม่ควรพูดอ้ออิงขึ้นมึงกู	คนจะหลู่ถ่วงถามไม่ขามใจ
แม่นจะเรียนวิชาทางค้าขาย	อย่าปากร้ายพูดจาอ้อฉมาสัย
จึงซื่อง่ายขายดีมีกำไร	ด้วยเขาไม่เคืองจิตระอิระธา
เป็นมนุษย์สุดนิยมเพียงลมปาก	จะได้ยากโหยหิวเพราะชีวหา
แม่นพูดดีมีคนเขาเมตตา	จะพูดจาจงพิเคราะห์ให้เหมาะสม

31. จากบทร้อยกรอง คำพูดในข้อใดเหมาะสม

(วัดการนำไปใช้)

- ก. อย่างมาขึ้นบ่งหน้าร้านฉันได้ไหม ยิ่งขายไม่ได้อยู่ด้วย
- ข. เสี่ย! ไปจอดไกล ๆ นี่มันหน้าบ้านผม
- ค. ยืนเบียด ๆ กันหน่อยไม่ได้หรือไง
- ง. กรุณาเข้าแถวรับอาหารด้วยนะคะ

32. บทร้อยกรองนี้ให้ความสำคัญกับเรื่องใด

(วัดการสังเคราะห์)

- ก. ปาก
- ข. กลิ่นปาก
- ค. การพูดจา
- ง. การค้าขาย

คำชี้แจง อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม ข้อ 33 - 34

มีสติฟังประจบให้ครบบาท	อย่าให้ขาดสิ่งของต้องประสงค์
จงมีกน้อยกินน้อยค่อยบรรจง	อย่าจ่ายลงให้มากจะยากนาน
ไม่ควรซื้อก็อย่าไปพิรซื้อ	ให้เป็นมือเป็นคราวทั้งควหาวน
เมื่อพ่อแม่แก่เฒ่าชรากาล	จงเลี้ยงท่านอย่าให้อดระทดใจ

33. บทร้อยกรองนี้มีจุดมุ่งหมายที่จะสอนเรื่องใดมากที่สุด

(วัดการสังเคราะห์)

- ก. การมีอายุยืน
- ข. การประกอบอาชีพ
- ค. การประหยัด อดออม
- ง. การเลือกรับประทานอาหาร

34. บุคคลในข้อใดปฏิบัติได้ถูกต้อง

(วัดการประเมินค่า)

- ก. สมถวิลหุงข้าวเหลือทิ้งทุกวัน
- ข. สมชายออมเงินค่าขนมไว้ซื้อข้าวสาร
- ค. สมพรซื้อรองเท้านักเรียนใหม่ ทั้งที่คู่เก่าก็ยังสามารถใช้
- ง. ไมตรีกินขนมของเพื่อนทุกวันเพื่อออมค่าขนมของตน

คำชี้แจง อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม ข้อ 35

หนึ่งกินอาหารดี	คุณค่ามีอย่าผลอไหล
สองนึกฝึกฝนใจ	ให้สคใสและรื่นรมย์
สามเว้นสิ่งเสพติด	ทุกชนิดไม่สั่งสม
สี่นั่นพึงนิยม	พักผ่อนกายให้พอดี
ห้าออกกำลังกาย	หมูโรคร้ายจะไม่มี
ตัวย้าห้าสิ่งนี้	คือยาดีวิเศษเอย

35. ควรตั้งชื่อบทประพันธ์นี้ว่าอย่างไร (วัดการสังเคราะห์)

- ก. ดีพร้อม
- ข. ยาวิเศษ
- ค. อนามยดีไม่มีทุกข์
- ง. ความไม่มีโรคเป็นลาภอันประเสริฐ

คำชี้แจง อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม ข้อ 36 - 37

บัดนั้น	กำแพงหนุมานทหารใหญ่
ได้ฟังก็คำริตรีไตร	อันอ้ายไมยราพสุรา
มันคิดเปรียบเทียบดังนี้	เห็นจะมีอุบายยักยา
กูก็ไม่เกรงฤทธา	จะซ้อนกลฆ่ามันให้วายปราณ
ถึงจะตาย मैंต้องพระพายพัด	ก็อุบัตินชีพสังขาร
อันตัวของอ้ายขุนมาร	นัยจะแหลกลาญด้วยฤทธิ
คิดแล้วจึงร้องตอบไป	ว่าจริงฤาใจนัยก็
เกลือกจักไม่เหมือนหนึ่งพาที	ที่คำอสุรีสัตถุญา

36. บทละครนี้เป็นการสู้รบระหว่างใครกับใคร (วัดความเข้าใจ)

- ก. หนุมาน กับ ไมยราพ
- ข. หนุมาน กับ ทศกัณฐ์
- ค. พระพาย กับ ไมยราพ
- ง. ไมยราพ กับ ขุนมาร

37. “ถึงจะตาย मैंต้องพระพายพัด ก็อุปติสันชีพสังขาร”

ข้อความนี้หมายถึงใคร

(วัดความเข้าใจ)

ก. ทศกัณฐ์

ข. ไมยราพ

ค. หนุมาน

ง. พระราม

คำชี้แจง อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม ข้อ 38 - 39

บัดนั้น ต้องเวทหนุมานชาญฉกรรจ์ ล้มหลับทับกันทั้งไพร่นาย บ้างกรนบ้างครางวุ่นไป	ฝ่ายพวกอสูรพลชั้น ให้บันดาลมัจฉามัจฉา จะเกริ่นกรายตรวจตราก็ไม่ ไม่เป็นสติสมประดี
--	---

38. บทละครนี้ กล่าวถึงใคร

(วัดความจำ)

ก. ยักษ์กับหนุมาน

ข. ชายฉกรรจ์กับยักษ์

ค. ชายฉกรรจ์กับหนุมาน

ง. ชายฉกรรจ์กับไพร่และนาย

39. จากบทละครหนุมานทำอะไร

(วัดความจำ)

ก. ใช้เวทมนตร์สะกดให้ยักษ์หลับ

ข. ใช้เวทมนตร์ทำให้ยักษ์ตาบอด

ค. ใช้เวทมนตร์ทำให้ยักษ์หกล้ม

ง. ใช้เวทมนตร์ทำให้ยักษ์เสียสติ

คำชี้แจง อ่านข้อความต่อไปนี้แล้วตอบคำถาม ข้อ 40

บัดนั้น ฟังมัจฉานุกรมาร ขุนกระบี่ผู้มีกำลังฤทธิ์ จึงหักก้านบุษบงด้วยว่องไว	วายุบุตรวุฒิไกรใจหาญ ว่าขานหลักเฉียงเป็นค้ำนัย นั่งคิดก็คิดขึ้นได้ ลอคไปตามใส่ปทุมมา
---	---

40. จากบทละครนี้ ขุนกระบี่ หมายถึงใคร

(วัดความเข้าใจ)

ก. มัจฉานู

ข. พระพาย

ค. ไมยราพ

ง. หนุมาน

เฉลยแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย
การอ่านภาษาไทย แบบ SQ3R ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ข้อ	คำตอบ
1	ข
2	ค
3	ข
4	ก
5	ข
6	ง
7	ค
8	ข
9	ก
10	ง
11	ข
12	ค
13	ง
14	ก
15	ค
16	ง
17	ข
18	ข
19	ง
20	ก

ข้อ	คำตอบ
21	ค
22	ข
23	ค
24	ข
25	ก
26	ก
27	ค
28	ง
29	ง
30	ข
31	ง
32	ค
33	ค
34	ข
35	ข
36	ก
37	ค
38	ก
39	ก
40	ง

แบบสอบถามนิสัยรักการอ่าน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้สร้างขึ้นเพื่อเป็นเครื่องมือในการสอบถามนิสัยรักการอ่านของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในด้านการใช้เวลาว่างในการอ่านหนังสือ การใช้บริการห้องสมุด ลักษณะการอ่าน การแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งที่อ่านและเจตคติในการอ่าน
2. ขอให้ให้นักเรียนทุกคนตอบแบบสอบถามทุกข้อตามความเป็นจริง
3. ในการตอบให้นักเรียนอ่านและพิจารณาว่าแต่ละรายการตรงกับนิสัยของนักเรียนเพียงใด แล้วเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับสภาพการปฏิบัติจริงของนักเรียน

ปฏิบัติมากที่สุด	หมายถึง	การปฏิบัติเป็นประจำทุกวัน
ปฏิบัติมาก	หมายถึง	การปฏิบัติ 2 - 3 วันต่อครั้ง
ปฏิบัติปานกลาง	หมายถึง	การปฏิบัติ 1 สัปดาห์ต่อครั้ง
ปฏิบัติน้อย	หมายถึง	การปฏิบัติ 2 - 3 สัปดาห์ต่อครั้ง
ปฏิบัติน้อยที่สุด	หมายถึง	ไม่เคยปฏิบัติภายใน 1 เดือน

ตัวอย่าง

รายการ	ระดับการปฏิบัติ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ฉันจะอ่านหนังสือเมื่อรู้สึกรำคาญ			✓		
2. ฉันชอบเช่าหนังสือจากร้านมาอ่าน				✓	

แบบสอบถามนิสัรการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
โรงเรียนบ้านห้วยตะลอก

รายการ	ระดับการปฏิบัติ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
การใช้เวลาว่างในการอ่านหนังสือ					
1. ฉันอ่านหนังสือเมื่อมีเวลาว่าง					
2. ฉันอ่านหนังสือ ขณะรอเวลาทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง					
3. ฉันใช้เวลาว่างในการอ่านหนังสือทุกสถานที่					
4. ในวันหยุดฉันใช้เวลาในการอ่านหนังสือเป็นส่วนใหญ่					
5. ฉันใช้เวลาว่างในการอ่านมากกว่าทำกิจกรรมอื่น ๆ					
การใช้บริการห้องสมุด					
6. หากมีเวลาว่างฉันเข้าไปอ่านหนังสือในห้องสมุด					
7. ฉันอ่านหนังสือในห้องสมุดตอนเช้าก่อนเข้าเรียน					
8. ช่วงเวลาเที่ยง ฉันเข้าไปอ่านหนังสือในห้องสมุด					
9. ฉันอ่านหนังสือในห้องสมุดตอนเย็นหลังเลิกเรียน					
10. ฉันยืมหนังสือจากห้องสมุดไปอ่านที่บ้าน					

รายการ	ระดับการปฏิบัติ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ลักษณะการอ่าน					
11. ขณะที่อ่าน ฉันจะมักตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านในใจ					
12. ฉันอ่านหนังสืออย่างตั้งใจ					
13. ฉันสามารถสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้					
14. ฉันจำเรื่องที่อ่านได้ทั้งหมด					
15. ฉันตั้งใจจดมุ่งหมายในการอ่าน					
การแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งที่อ่าน					
16. ฉันใช้เวลาในการอ่านหนังสือมากกว่าดูโทรทัศน์					
17. ฉันพูดคุยกับบุคคลอื่นถึงเรื่องราวในหนังสือที่ได้อ่านมา					
18. ฉันจะแนะนำเพื่อนให้อ่านหนังสือ					
19. ถ้าหากฉันอ่านพบข้อความที่ไม่เข้าใจ ฉันจะหาความรู้เพิ่มเติมจากเล่มอื่น ๆ					
20. ฉันเชื่อว่าคนที่อ่านหนังสือมากจะพบความสำเร็จในการเรียนได้ดีกว่าคนที่ไม่อ่านหนังสือ					
เจตคติในการอ่าน					
21. ฉันชอบที่จะได้รับรางวัลเป็นหนังสือ					
22. ฉันสนุกกับการอ่าน					
23. ฉันเชื่อว่าการอ่านหนังสือทำให้คนฉลาดรอบรู้					
24. ฉันซื้อหนังสือเรื่องที่สนใจเป็นของตนเอง					
25. ฉันรู้สึกสบายใจขณะอ่านหนังสือ					

มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University

ภาคผนวก ค
วิธีการคำนวณทางสถิติ

การคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์ที่ต้องการวัด (IOC) ของแบบทดสอบประจำชุดการสอน โดยใช้สูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์ที่ต้องการวัด

$\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา

ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์ที่ต้องการวัด (IOC) ของแบบทดสอบประจำชุดการสอน สามารถคำนวณหาได้ ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์ที่ต้องการวัด (IOC)
ของแบบทดสอบประจำชุดการสอน

ชุดการสอนที่	ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					$\sum R$	IOC
		1	2	3	4	5		
1	1	0	1	1	1	1	4	.80
	2	0	1	1	1	1	4	.80
	3	1	1	1	1	1	5	1.00
	4	1	1	1	1	1	5	1.00
	5	1	1	1	1	1	5	1.00
	6	1	1	1	1	1	5	1.00
	7	1	1	1	1	1	5	1.00
	8	1	1	1	1	1	5	1.00
	9	1	1	1	1	1	5	1.00
	10	0	1	1	1	1	4	.80
2	1	1	1	1	1	1	5	1.00
	2	1	1	1	1	1	5	1.00
	3	1	1	1	1	1	5	1.00
	4	1	1	1	1	1	5	1.00
	5	1	1	1	1	1	5	1.00
	6	1	1	1	1	1	5	1.00
	7	1	1	1	1	1	5	1.00
	8	1	1	1	1	1	5	1.00
	9	1	1	1	1	1	5	1.00
	10	1	1	1	1	1	5	1.00

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ชุดการสอนที่	ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ΣR	IOC
		1	2	3	4	5		
3	1	1	1	1	1	1	5	1.00
	2	1	1	1	1	1	5	1.00
	3	1	1	1	1	1	5	1.00
	4	1	1	1	1	1	5	1.00
	5	1	1	1	1	1	5	1.00
	6	1	1	1	1	1	5	1.00
	7	1	1	1	1	1	5	1.00
	8	1	1	1	1	1	5	1.00
	9	1	1	1	1	1	5	1.00
	10	1	1	1	1	1	5	1.00
4	1	1	1	1	1	1	5	1.00
	2	1	1	1	1	1	5	1.00
	3	1	1	1	1	1	5	1.00
	4	1	1	1	1	1	5	1.00
	5	1	1	1	1	1	5	1.00
	6	1	1	1	1	1	5	1.00
	7	1	1	1	1	1	5	1.00
	8	0	1	1	1	1	4	.80
	9	1	1	1	1	1	5	1.00
	10	1	1	1	1	1	5	1.00

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ชุดการสอนที่	ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					$\sum R$	IOC
		1	2	3	4	5		
5	1	1	1	1	1	1	5	1.00
	2	1	1	1	1	0	4	.80
	3	1	1	1	1	1	5	1.00
	4	1	1	1	1	1	5	1.00
	5	1	1	1	1	1	5	1.00
	6	1	1	1	1	1	5	1.00
	7	1	1	1	1	1	5	1.00
	8	1	1	1	1	1	5	1.00
	9	1	1	1	1	0	4	.80
	10	1	1	1	1	1	5	1.00
6	1	1	1	1	1	1	5	1.00
	2	1	1	1	1	1	5	1.00
	3	1	1	1	1	1	5	1.00
	4	1	1	1	1	1	5	1.00
	5	1	1	1	1	1	5	1.00
	6	1	1	1	1	1	5	1.00
	7	1	1	1	1	1	5	1.00
	8	1	1	1	1	1	5	1.00
	9	1	0	1	1	1	4	.80
	10	1	1	1	1	1	5	1.00

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ชุดการสอนที่	ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					$\sum R$	IOC
		1	2	3	4	5		
7	1	1	1	1	1	1	5	1.00
	2	1	1	1	1	1	5	1.00
	3	1	1	1	1	1	5	1.00
	4	1	1	1	1	1	5	1.00
	5	1	1	1	1	1	5	1.00
	6	1	1	1	1	1	5	1.00
	7	1	1	1	1	1	5	1.00
	8	1	1	1	1	1	5	1.00
	9	1	1	1	1	1	5	1.00
	10	1	1	1	1	1	5	1.00

จากตารางที่ 5 พบว่า ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์
ที่ต้องการวัด (IOC) ของแบบทดสอบประจำชุดการสอน มีค่าอยู่ระหว่าง .80 – 1.00
จึงสรุปได้ว่าแบบทดสอบประจำชุดการสอนมีความเที่ยงตรงสามารถนำไปใช้ในการวิจัยได้

การคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์ที่ต้องการวัด (IOC) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย โดยใช้สูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์ที่ต้องการวัด
 $\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
 N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา

ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์ที่ต้องการวัด (IOC) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย สามารถคำนวณหาได้ ดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์ที่ต้องการวัด (IOC)
ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ΣR	IOC
	1	2	3	4	5		
1	1	1	1	1	1	5	1.00
2	1	1	1	1	1	5	1.00
3	1	1	1	1	1	5	1.00
4	1	1	1	1	1	5	1.00
5	1	1	1	1	1	5	1.00
6	1	1	1	1	1	5	1.00
7	1	1	1	1	1	5	1.00
8	1	1	1	1	1	5	1.00
9	1	1	1	1	1	5	1.00
10	1	1	1	1	1	5	1.00
11	1	1	1	1	1	5	1.00
12	1	1	1	1	1	5	1.00
13	1	1	1	1	1	5	1.00
14	1	1	1	1	1	5	1.00
15	1	1	1	1	1	5	1.00
16	1	1	1	1	1	5	1.00
17	1	1	1	1	1	5	1.00
18	1	1	1	1	1	5	1.00
19	1	1	1	1	1	5	1.00
20	1	1	1	1	1	5	1.00

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					$\sum R$	IOC
	1	2	3	4	5		
21	1	1	1	1	1	5	1.00
22	1	1	1	1	1	5	1.00
23	1	1	1	1	1	5	1.00
24	1	1	1	1	1	5	1.00
25	1	1	1	1	1	5	1.00
26	1	1	1	1	1	5	1.00
27	1	-1	1	1	1	3	.60
28	1	1	1	1	1	5	1.00
29	1	1	1	1	1	5	1.00
30	1	0	1	1	1	4	.80
31	1	0	0	1	1	3	.60
32	1	1	1	1	1	5	1.00
33	1	1	1	1	1	5	1.00
34	1	1	1	1	1	5	1.00
35	1	1	1	1	1	5	1.00
36	1	1	1	1	1	5	1.00
37	1	1	1	1	1	5	1.00
38	1	1	1	1	1	5	1.00
39	1	1	1	1	1	5	1.00
40	1	1	1	1	1	5	1.00

จากตารางที่ 6 พบว่า ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์
ที่ต้องการวัด (IOC) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย
มีค่าอยู่ระหว่าง .60 – 1.00 จึงสรุปได้ว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย
มีความเที่ยงตรงสามารถนำไปใช้ในการวิจัยได้

ตารางที่ 7 ดัชนีความสอดคล้องระหว่างแบบสอบถามกับคุณลักษณะที่ต้องการวัด (IOC)
ของแบบสอบถามนิสัรกรการอ่าน

รายการประเมิน	ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของ					ΣR	IOC
		ผู้เชี่ยวชาญ						
		1	2	3	4	5		
1. การใช้เวลาวาง ในการอ่านหนังสือ	1	1	1	1	1	1	5	1.00
	2	1	1	1	1	1	5	1.00
	3	1	1	1	1	0	4	.80
	4	1	1	0	1	1	4	.80
	5	1	1	1	1	0	4	.80
2. การใช้บริการห้องสมุด	6	1	1	1	0	1	4	.80
	7	1	1	1	0	1	4	.80
	8	1	1	1	1	1	5	1.00
	9	1	1	1	1	1	5	1.00
	10	1	1	1	1	1	5	1.00
	11	1	1	1	1	1	5	1.00
3. ลักษณะการอ่าน	12	0	1	1	1	0	3	.60
	13	1	-1	1	1	1	3	.60
	14	1	-1	1	1	1	3	.60
	15	1	1	1	1	0	4	.80
	16	1	-1	1	1	1	3	.60
4. การแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับสิ่งที่อ่าน	17	1	-1	1	1	1	3	.60
	18	1	1	1	1	1	5	1.00
	19	1	1	1	1	1	5	1.00
	20	1	-1	1	1	1	3	.60

ตารางที่ 7 (ต่อ)

รายการประเมิน	ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของ					$\sum R$	IOC
		ผู้เชี่ยวชาญ						
		1	2	3	4	5		
	21	1	-1	1	1	1	3	.60
	22	1	1	1	1	0	4	.80
5. เจตคติในการอ่าน	23	1	0	1	1	1	5	1.00
	24	1	1	1	1	1	5	1.00
	25	1	1	1	1	0	4	.80

จากตารางที่ 7 พบว่า ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างแบบสอบถามกับคุณลักษณะที่ต้องการวัด (IOC) ของแบบสอบถามนิสัยรักการอ่านมีค่าเท่ากับ .60–1.00 สรุปได้ว่าแบบสอบถามนิสัยรักการอ่านมีความเที่ยงตรงสามารถนำไปใช้ในงานวิจัยได้

ตารางที่ 8 คะแนนจุดตัดของแบบทดสอบประจำชุดการสอนที่ 1 โดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน

คนที่/ข้อ	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	รวม	เฉลี่ย	จุดตัด
1	.90	.60	.60	.50	.60	.60	.60	.70	.70	.80	6.60		
2	1.00	.50	.50	.30	.20	.20	.30	.30	.20	.20	3.70		
3	1.00	.90	.50	.50	.50	.50	.50	.80	.60	.60	6.40		
รวม	2.90	2.00	1.60	1.30	1.30	1.30	1.40	1.80	1.50	1.60	16.70	5.57	6.00

จากตารางที่ 8 พบว่า คะแนนจุดตัดของแบบทดสอบประจำชุดการสอนที่ 1 ที่แสดงความรอบรู้ของนักเรียนมีค่าเท่ากับ 6 คะแนน

ตารางที่ 9 คะแนนจุดตัดของแบบทดสอบประจำชุดการสอนที่ 2 โดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน

คนที่/ข้อ	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	รวม	เฉลี่ย	จุดตัด
1	.70	.70	.60	.60	.70	.70	.80	.70	.70	.80	7.00		
2	.50	1.00	.50	.50	.30	.20	.50	.50	.20	.30	4.50		
3	1.00	.60	.60	.50	.80	.80	.80	.80	.80	.80	7.50		
รวม	2.20	2.30	1.70	1.60	1.80	1.70	2.10	2.00	1.70	1.90	19.00	6.33	6.00

จากตารางที่ 9 พบว่า คะแนนจุดตัดของแบบทดสอบประจำชุดการสอนที่ 2 ที่แสดงความรอบรู้ของนักเรียนมีค่าเท่ากับ 6 คะแนน

ตารางที่ 10 คะแนนจุดตัดของแบบทดสอบประจำชุดการสอนที่ 3 โดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน

คนที่/ข้อ	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	รวม	เฉลี่ย	จุดตัด
1	.80	.80	.80	.80	.70	.80	.60	.80	.80	.80	7.70		
2	1.00	1.00	.50	.20	.50	.50	.50	1.00	.20	.10	5.50		
3	1.00	1.00	.80	.80	.60	.60	.50	1.00	.80	.90	8.00		
รวม	2.80	2.80	2.10	1.80	1.80	1.90	1.60	2.80	1.80	1.80	21.20	7.07	7.00

จากตารางที่ 10 พบว่า คะแนนจุดตัดของแบบทดสอบประจำชุดการสอนที่ 3 ที่แสดงความรอบรู้ของนักเรียนมีค่าเท่ากับ 7 คะแนน

ตารางที่ 11 คะแนนจุดตัดของแบบทดสอบประจำชุดการสอนที่ 4 โดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน

คนที่/ข้อ	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	รวม	เฉลี่ย	จุดตัด
1	.70	.50	.50	.50	.70	.80	.60	.60	.60	.60	6.10		
2	.50	.50	.50	.50	.80	.50	.50	.50	.50	.50	5.30		
3	.50	.50	.50	.50	.70	.50	.50	.50	.50	.50	5.20		
รวม	1.70	1.50	1.50	1.50	2.20	1.80	1.60	1.60	1.60	1.60	16.60	5.53	6.00

จากตารางที่ 11 พบว่า คะแนนจุดตัดของแบบทดสอบประจำชุดการสอนที่ 4 ที่แสดงความรอบรู้ของนักเรียนมีค่าเท่ากับ 6 คะแนน

ตารางที่ 12 คะแนนจุดตัดของแบบทดสอบประจำชุดการสอนที่ 5 โดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน

คนที่/ข้อ	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	รวม	เฉลี่ย	จุดตัด
1	.60	.80	.70	.70	.70	.70	.60	.60	.60	.60	6.60		
2	.50	1.00	.90	.80	.70	.50	.80	.10	.30	.80	6.40		
3	.50	1.00	1.00	.80	.30	.40	.40	.40	.40	.50	5.70		
รวม	1.60	2.80	2.60	2.30	1.70	1.60	1.80	1.10	1.30	1.90	18.70	6.23	6.00

จากตารางที่ 12 พบว่า คะแนนจุดตัดของแบบทดสอบประจำชุดการสอนที่ 5 ที่แสดงความรอบรู้ของนักเรียนมีค่าเท่ากับ 6 คะแนน

ตารางที่ 13 คะแนนจุดตัดของแบบทดสอบประจำชุดการสอนที่ 6 โดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน

คนที่/ข้อ	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	รวม	เฉลี่ย	จุดตัด
1	.60	.60	.60	.60	.50	.70	.80	.70	.80	.60	6.50		
2	.20	.30	.50	.50	.50	.50	.80	.90	.90	.50	5.60		
3	.20	.30	.50	.60	.50	.50	.60	.50	.50	.50	4.70		
รวม	1.00	1.20	1.60	1.70	1.50	1.70	2.20	2.10	2.20	1.60	16.80	5.60	6.00

จากตารางที่ 13 พบว่า คะแนนจุดตัดของแบบทดสอบประจำชุดการสอนที่ 6 ที่แสดงความรอบรู้ของนักเรียนมีค่าเท่ากับ 6 คะแนน

ตารางที่ 14 คะแนนจุดตัดของแบบทดสอบประจำชุดการสอนที่ 7 โดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน

คนที่/ข้อ	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	รวม	เฉลี่ย	จุดตัด
1	.60	.60	.60	.60	.60	.50	.60	.50	.60	.70	5.90		
2	.50	.50	.50	.60	.50	.50	.50	.50	.50	.60	5.20		
3	.50	.60	.50	.60	.50	.50	.60	.50	.60	.50	5.40		
รวม	1.60	1.70	1.60	1.80	1.60	1.50	1.70	1.50	1.70	1.80	16.50	5.50	6.00

จากตารางที่ 14 พบว่า คะแนนจุดตัดของแบบทดสอบประจำชุดการสอนที่ 7 ที่แสดงความรอบรู้ของนักเรียนมีค่าเท่ากับ 6 คะแนน

ตารางที่ 15 คะแนนจุดตัดของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย
โดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน

ข้อ/คนที่	1	2	3	รวม	ข้อ/คน	1	2	3	รวม
1	.80	.70	.80	2.30	21	.80	.70	.70	2.20
2	.70	.80	.70	2.20	22	.70	.60	.60	1.90
3	.80	.70	.70	2.20	23	.80	.60	.70	2.10
4	.70	.70	.70	2.10	24	.60	.65	.70	1.95
5	.70	.70	.60	2.00	25	.60	.80	.70	2.10
6	.70	.80	.75	2.25	26	.60	.60	.60	1.80
7	.70	.80	.60	2.10	27	.70	.70	.70	2.10
8	.60	.60	.60	1.80	28	.70	.70	.70	2.10
9	.70	.80	.65	2.15	29	.60	.70	.70	2.00
10	.70	.60	.60	1.90	30	.70	.70	.65	2.05
11	.70	.80	.60	2.10	31	.70	.70	.60	2.00
12	.70	.50	.60	1.80	32	.70	.70	.65	2.05
13	.80	.50	.50	1.80	33	.75	.70	.65	2.10
14	.70	.50	.60	1.80	34	.70	.65	.70	2.05
15	.70	.60	.60	1.90	35	.70	.70	.65	2.05
16	.70	.80	.70	2.20	36	.70	.70	.70	2.10
17	.70	.80	.70	2.20	37	.70	.60	.70	2.00
18	.70	.80	.80	2.30	38	.70	.70	.70	2.10
19	.60	.80	.80	2.20	39	.70	.75	.70	2.15
20	.70	.80	.70	2.20	40	.70	.70	.70	2.10
				รวม					82.50
				เฉลี่ย					27.50
				จุดตัด					28.00

จากตารางที่ 15 พบว่า คะแนนจุดตัดของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยที่แสดงความรอบรู้ของนักเรียนมีค่าเท่ากับ 28 คะแนน

การคำนวณหาค่าความยากง่ายของข้อสอบใช้สูตร ดังนี้

$$P = \frac{R}{N}$$

เมื่อ	P	แทน	ดัชนีค่าความยากง่าย
	R	แทน	จำนวนนักเรียนที่ทำข้อสอบถูก
	N	แทน	จำนวนนักเรียนที่ทำข้อสอบทั้งหมด

การคำนวณหาค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบใช้สูตรของเบรนนอน (Brennan) ดังนี้

$$B = \frac{U - L}{N_1 - N_2}$$

เมื่อ	B	แทน	ดัชนีค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบแบบอิงเกณฑ์
	U	แทน	จำนวนผู้เรียนที่ตอบถูกของกลุ่มที่สอบผ่านเกณฑ์
	L	แทน	จำนวนผู้เรียนที่ตอบถูกของกลุ่มที่สอบไม่ผ่านเกณฑ์
	n_1	แทน	จำนวนผู้เรียนที่สอบผ่านเกณฑ์
	n_2	แทน	จำนวนผู้เรียนที่สอบไม่ผ่านเกณฑ์

ค่าดัชนีความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบสามารถคำนวณหาได้

ดังตารางที่ 16

ตารางที่ 16 ค่าความยากง่าย (P) และค่าอำนาจจำแนก (B) ของแบบทดสอบประจำชุดการสอน

ชุดการสอนที่	-	ข้อ 1	ข้อ 2	ข้อ 3	ข้อ 4	ข้อ 5	ข้อ 6	ข้อ 7	ข้อ 8	ข้อ 9	ข้อ 10
1	P	.47	.57	.53	.60	.57	.43	.50	.57	.33	.57
	B	.59	.76	.35	.84	.54	.33	.37	.49	.59	.49
2	P	.47	.53	.43	.47	.60	.57	.50	.57	.37	.50
	B	.48	.79	.49	.75	.32	.75	.63	.54	.54	.46
3	P	.57	.27	.63	.47	.37	.53	.40	.53	.50	.57
	B	.66	.51	.32	.61	.43	.35	.43	.45	.61	.66
4	P	.50	.37	.53	.33	.60	.43	.53	.57	.63	.43
	B	.58	.64	.61	.51	.57	.60	.32	.57	.49	.51
5	P	.57	.50	.57	.47	.43	.27	.43	.47	.43	.43
	B	.41	.30	.44	.40	.70	.61	.65	.51	.51	.55
6	P	.60	.30	.53	.40	.47	.53	.43	.60	.53	.63
	B	.63	.61	.25	.41	.63	.58	.58	.44	.44	.30
7	P	.53	.27	.43	.50	.47	.50	.47	.40	.40	.43
	B	.46	.35	.48	.43	.65	.43	.48	.62	.40	.49

จากตารางที่ 16 พบว่า แบบทดสอบประจำชุดการสอนมีค่าความยากง่าย

อยู่ระหว่าง .27 – .63 และมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .25 - .84 สรุปได้ว่า

แบบทดสอบประจำชุดการสอนมีระดับความยากง่ายและอำนาจจำแนกอยู่ในเกณฑ์

จึงสามารถนำไปใช้ในการวิจัยได้

ตารางที่ 17 ค่าความยากง่าย (P) และค่าอำนาจจำแนก (B) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย

ข้อที่	P	B	ข้อที่	P	B
1	.37	.27	21	.43	.43
2	.57	.24	22	.43	.48
3	.60	.24	23	.40	.32
4	.57	.32	24	.53	.27
5	.60	.24	25	.50	.30
6	.47	.53	26	.23	.25
7	.43	.23	27	.23	.23
8	.47	.27	28	.53	.57
9	.43	.23	29	.47	.66
10	.57	.36	30	.53	.35
11	.43	.39	31	.27	.61
12	.50	.44	32	.53	.27
13	.50	.53	33	.57	.40
14	.43	.66	34	.47	.27
15	.57	.53	35	.53	.49
16	.50	.70	36	.57	.35
17	.53	.49	37	.40	.44
18	.47	.56	38	.47	.44
19	.33	.70	39	.53	.44
20	.47	.35	40	.27	.27

จากตารางที่ 17 พบว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย มีค่าความยากง่าย อยู่ระหว่าง .23 – .60 และมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .23 - .70 สรุปได้ว่าแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย มีระดับความยากง่ายและอำนาจจำแนกอยู่ในเกณฑ์ จึงสามารถนำไปใช้ในการวิจัยได้

การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบประจำชุดการสอนและแบบทดสอบ
วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนใช้สูตรของ Livingston

$$r_{cc} = \frac{r_{tt} s^2 + (\bar{X} - C)^2}{s^2 + (\bar{X} - C)^2}$$

เมื่อ	r_{cc}	แทน	ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบอิงเกณฑ์
	s^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนของแบบทดสอบอิงเกณฑ์
	C	แทน	คะแนนเกณฑ์ที่เป็นจุดตัด
	$\bar{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบอิงเกณฑ์
	r_{tt}	แทน	ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบที่หาจากสูตร KR.20

หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบประจำชุดการสอนที่ 1 ดังนี้

เนื่องจาก

$$S' = 6.39$$

$$C = 6.00$$

$$\bar{X} = 6.60$$

$$r_{ii} = .75$$

แทนค่าในสูตรของ Livingston ดังนี้

$$r_{cc} = \frac{(.75)(6.39) + (6.66 - 6.00)^2}{6.39 + (6.66 - 6.00)^2}$$

$$= \frac{5.23}{6.83}$$

$$= .77$$

ดังนั้นแบบทดสอบประจำชุดการสอนที่ 1 มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .77

หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบประจำชุดการสอนที่ 2 ดังนี้

เนื่องจาก

$$S^2 = 5.98$$

$$C = 6.00$$

$$\bar{X} = 6.47$$

$$r_{tt} = .70$$

แทนค่าในสูตรของ Livingston ดังนี้

$$r_{cc} = \frac{(.70)(5.98) + (6.47 - 6.00)^2}{5.98 + (6.47 - 6.00)^2}$$

$$= \frac{4.19 + 0.22}{6.20}$$

$$= .71$$

ดังนั้น แบบทดสอบประจำชุดการสอนที่ 2 มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .71

หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบประจำชุดการสอนที่ 3 ดังนี้
เนื่องจาก

$$\begin{aligned} S' &= 7.09 \\ C &= 7.00 \\ \bar{X} &= 5.87 \\ r_{tt} &= .74 \end{aligned}$$

แทนค่าในสูตรของ Livingston ดังนี้

$$\begin{aligned} r_{tt} &= \frac{(.74)(7.09) + (5.87 - 7.00)^2}{7.09 + (5.87 - 7.00)^2} \\ &= \frac{6.53}{8.37} \\ &= .78 \end{aligned}$$

ดังนั้นแบบทดสอบประจำชุดการสอนที่ 3 มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .78

หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบประจำชุดการสอนที่ 4 ดังนี้
เนื่องจาก

$$\begin{aligned} S^2 &= 7.01 \\ C &= 6.00 \\ \bar{X} &= 6.60 \\ r_{tt} &= .76 \end{aligned}$$

แทนค่าในสูตรของ Livingston ดังนี้

$$\begin{aligned} r_{tt} &= \frac{(.76)(7.01) + (6.66 - 6.00)^2}{7.01 + (6.66 - 6.00)^2} \\ &= \frac{5.69}{7.37} \\ &= .77 \end{aligned}$$

ดังนั้นแบบทดสอบประจำชุดการสอนที่ 4 มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .77

หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบประจำชุดการสอนที่ 5 ดังนี้
เนื่องจาก

$$S^2 = 6.12$$

$$C = 6.00$$

$$\bar{X} = 6.53$$

$$r_{tt} = .71$$

แทนค่าในสูตรของ Livingston ดังนี้

$$r_{tt} = \frac{(.71)(6.12) + (6.53 - 6.00)^2}{6.12 + (6.53 - 6.00)^2}$$

$$= \frac{4.62}{6.40}$$

$$r_{tt} = .72$$

ดังนั้นแบบทดสอบประจำชุดการสอนที่ 5 มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .72

หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบประจำชุดการสอนที่ 6 ดังนี้

เนื่องจาก

$$S^2 = 6.26$$

$$C = 6.00$$

$$\bar{X} = 6.53$$

$$r_{tt} = .76$$

แทนค่าในสูตรของ Livingston ดังนี้

$$r_{tt} = \frac{(.76)(6.26) + (6.53 - 6.00)^2}{6.26 + (6.53 - 6.00)^2}$$

$$= \frac{5.04}{6.54}$$

$$r_{tt} = .77$$

ดังนั้นแบบทดสอบประจำชุดการสอนที่ 6 มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .77

หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบประจำชุดการสอนที่ 7 ดังนี้

เนื่องจาก

$$S^2 = 6.74$$

$$C = 6.00$$

$$\bar{X} = 6.43$$

$$r_{tt} = .77$$

แทนค่าในสูตรของ Livingston ดังนี้

$$r_{tt} = \frac{(.77)(6.74) + (6.43 - 6.00)^2}{6.74 + (6.43 - 6.00)^2}$$

$$= \frac{5.37}{6.92}$$

$$r_{tt} = .78$$

ดังนั้น แบบทดสอบประจำชุดการสอนที่ 7 มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .78

หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย ดังนี้
เนื่องจาก

$$S^2 = 29.46$$

$$C = 28.00$$

$$\bar{X} = 26.70$$

$$r_{tt} = .73$$

แทนค่าในสูตรของ Livingston ดังนี้

$$r_{tt} = \frac{(.73)(29.46) + (26.70 - 28.00)^2}{29.46 + (26.70 - 28.00)^2}$$

$$= \frac{23.20}{31.15}$$

$$r_{tt} = .74$$

ดังนั้นแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ
เท่ากับ .74

การคำนวณหาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามนิสัยรักการอ่าน สำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยการตัด 25% ของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ และนำมาเปรียบเทียบโดยใช้
 t -Distribution โดยใช้สูตร

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{S_H^2}{n_H} + \frac{S_L^2}{n_L}}}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม
	$\bar{X}_H$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มสูง
	$\bar{X}_L$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มต่ำ
	S_H^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนของกลุ่มสูง
	S_L^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนของกลุ่มต่ำ
	n_H	แทน	จำนวนของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มสูง
	n_L	แทน	จำนวนของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มต่ำ

เมื่อคำนวณได้แล้วได้ผล ตามตารางที่ 18

ตารางที่ 18 ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามนิสัร้การอ่าน
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (t)	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (t)
1	3.91	14	3.05
2	3.67	15	5.47
3	4.18	16	3.57
4	3.68	17	3.41
5	2.27	18	3.57
6	2.00	19	5.47
7	2.35	20	2.20
8	3.91	21	2.07
9	5.49	22	3.75
10	3.05	23	3.11
11	3.12	24	4.29
12	2.17	25	4.29
13	2.72		

จากตารางที่ 18 พบว่า แบบสอบถามนิสัร้การอ่านมีค่าอำนาจจำแนก
อยู่ระหว่าง 2.00 - 5.49 สรุปได้ว่าแบบสอบถามนิสัร้การอ่านมีอำนาจจำแนก
สามารถนำไปใช้ในการวิจัยได้

หาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามนิสัยรักการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของคอนบรัค (Conbrach) หาได้จากสูตร

$$\text{สูตร} \quad \alpha = \frac{n}{n-1} \left(1 - \frac{\sum S_i^2}{S_i^2} \right)$$

เมื่อ	α	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น
	n	แทน	จำนวนข้อของแบบสอบถาม
	S_i^2	แทน	ความแปรปรวนของแบบสอบถามเป็นรายข้อ
	S_i^2	แทน	ความแปรปรวนของแบบสอบถามทั้งฉบับ

เนื่องจาก	n	=	30
	$\sum X$	=	2304
	$(\sum X)^2$	=	$(2304)^2$
	$\sum X^2$	=	178832
	S_i^2	=	19.91
สูตร	S_i^2	=	$\frac{n \sum X^2 - (\sum X)^2}{n(n-1)}$
		=	$\frac{30(178832) - (2304)^2}{30 \times 29}$
		=	$\frac{5364960 - 5308416}{870}$
	S_i^2	=	64.99

แทนค่า	α	=	$\frac{30}{30-1} \left(1 - \frac{19.91}{64.99} \right)$
		=	1.03 (1- .31)
		=	1.03 x .69
	α	=	.71

จากการคำนวณพบว่า แบบวัดนิสัยรักการอ่านมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .71 สรุปได้ว่าแบบวัดนิสัยรักการอ่านมีความเชื่อมั่น สามารถนำไปใช้ในการวิจัยได้

การหาประสิทธิภาพของชุดการสอนการอ่านภาษาไทยแบบ SQ3R

ตารางที่ 19 แสดงจำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบทดสอบหลังใช้ชุดการสอน

การอ่านภาษาไทยแบบ SQ3R ผ่านเกณฑ์ที่ผู้เชี่ยวชาญกำหนด

นักเรียนคนที่	คะแนนสอบหลังใช้ชุดการสอน						
	ชุดที่ 1	ชุดที่ 2	ชุดที่ 3	ชุดที่ 4	ชุดที่ 5	ชุดที่ 6	ชุดที่ 7
1	4	7	8	7	8	7	5
2	8	8	9	6	8	6	5
3	7	7	5	8	8	7	7
4	8	9	8	7	7	8	8
5	9	7	7	9	8	8	9
6	8	9	9	7	7	7	8
7	7	5	6	6	9	6	4
8	8	8	7	5	6	5	6
9	9	8	7	9	8	8	9
10	10	7	10	8	5	8	9
11	10	8	8	9	9	9	9
12	10	10	9	8	9	9	9
13	5	10	5	5	9	8	8
14	6	6	9	7	5	7	8
15	8	7	9	8	8	8	9
16	8	8	8	9	6	7	8
17	8	7	4	7	7	7	7
18	5	5	8	5	5	7	8
19	8	8	8	6	6	5	8
20	9	8	9	8	10	8	7
21	9	8	9	8	9	9	9
22	9	10	7	8	7	8	8
23	7	7	8	7	6	6	8

ตารางที่ 19 (ต่อ)

นักเรียนคนที่	คะแนนสอบหลังใช้ชุดการสอน						
	ชุดที่ 1	ชุดที่ 2	ชุดที่ 3	ชุดที่ 4	ชุดที่ 5	ชุดที่ 6	ชุดที่ 7
24	10	10	9	10	9	10	10
25	10	10	9	9	10	9	10
26	6	5	8	5	7	4	6
27	7	7	8	8	8	7	9
28	8	7	9	9	5	10	6
29	8	5	8	9	9	9	9
30	10	10	8	9	8	9	8
$\bar{X}$	7.97	7.70	7.87	7.53	7.53	7.53	7.80
<i>S.D.</i>	1.61	1.58	1.38	1.43	1.50	1.46	1.50
คะแนนเต็ม	10	10	10	10	10	10	10
เกณฑ์คะแนนการผ่าน ที่ผู้เชี่ยวชาญกำหนด	6	6	7	6	6	6	6
จำนวนนักเรียน ที่ผ่านเกณฑ์	27	27	26	26	26	27	27
ร้อยละของจำนวน นักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ (E_i)	90.00	90.00	86.67	86.67	86.67	90.00	90.00

ตารางที่ 20 แสดงจำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ภาษาไทยหลังใช้ชุดการสอนการอ่านภาษาไทยแบบ SQ3R
ผ่านเกณฑ์ที่ผู้เชี่ยวชาญกำหนด

คนที่	คะแนน	คนที่	คะแนน
1	22	16	27
2	32	17	31
3	30	18	28
4	36	19	27
5	30	20	31
6	35	21	32
7	28	22	32
8	33	23	31
9	32	24	34
10	32	25	34
11	34	26	22
12	37	27	31
13	30	28	34
14	28	29	30
15	26	30	34
	$\bar{X}$		30.77
	S.D.		3.62

คะแนนเต็ม	=	40
เกณฑ์คะแนนการผ่านที่ผู้เชี่ยวชาญกำหนด	=	28
จำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ (คน)	=	26
ร้อยละของจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ (E_p)	=	86.67

การคำนวณหาประสิทธิภาพของชุดการสอนตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

ประสิทธิภาพ 80 ตัวแรก (E_1)

$$E_1 = \frac{F_1}{N} \times 100$$

เมื่อ E_1 แทน ประสิทธิภาพของการทำแบบทดสอบประจำชุดแต่ละชุด
 F_1 แทน จำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ในการทำแบบทดสอบประจำชุด
 N แทน จำนวนนักเรียน

ชุดที่ 1 $E_1 = 90.00$

ชุดที่ 2 $E_1 = 90.00$

ชุดที่ 3 $E_1 = 86.67$

ชุดที่ 4 $E_1 = 86.67$

ชุดที่ 5 $E_1 = 86.67$

ชุดที่ 6 $E_1 = 90.00$

ชุดที่ 7 $E_1 = 90.00$

ดังนั้น ประสิทธิภาพของชุดการสอนการอ่านภาษาไทยแบบ SQ3R สำหรับนักเรียน

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

โดยเฉลี่ยร้อยละ $= \frac{90.00 + 90.00 + 86.67 + 86.67 + 86.67 + 90.00 + 90.00}{7}$

7

$= 88.57$

นั่นคือ เกณฑ์มาตรฐาน 80 ตัวแรก โดยเฉลี่ยจำนวนนักเรียนที่ทำแบบทดสอบ

หลังใช้ชุดการสอนผ่านตามเกณฑ์ที่ผู้เชี่ยวชาญกำหนดคิดเป็นร้อยละ 88.57

ประสิทธิภาพ 80 ตัวหลัง (E_2)

$$E_2 = \frac{F_2}{N} \times 100$$

เมื่อ E_2 แทน ประสิทธิภาพของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย
 F_2 แทน จำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์
 ในการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์

$$\begin{aligned} \text{แทนค่า } E_2 &= \frac{26}{30} \times 100 \\ E_2 &= 86.67 \end{aligned}$$

นั่นคือ เกณฑ์มาตรฐาน 80 ตัวหลัง โดยเฉลี่ยจำนวนนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย ผ่านตามเกณฑ์ที่ผู้เชี่ยวชาญกำหนดคิดเป็นร้อยละ 86.67

สรุปได้ว่า การสร้างชุดการสอนการอ่านภาษาไทยแบบ SQ3R สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 88.57/86.67

ตารางที่ 21 เปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนภาษาไทย

คนที่	คะแนนก่อนเรียน X	คะแนนหลังเรียน Y	ผลต่าง D	ผลต่างกำลังสอง D^2
1	22	22	0	0
2	24	32	8	64
3	23	30	7	49
4	30	36	6	36
5	26	30	4	16
6	31	35	4	16
7	22	28	6	36
8	26	33	7	49
9	23	32	9	81
10	24	32	8	64
11	32	34	2	4
12	34	37	3	9
13	24	30	6	36
14	22	28	6	36
15	20	26	6	36
16	20	27	7	49
17	23	31	8	64
18	20	28	8	64
19	18	27	9	81
20	23	31	8	64
21	22	32	10	100
22	22	32	10	100
23	19	31	12	144
24	22	34	12	144
25	22	34	12	144

ตารางที่ 21 (ต่อ)

คนที่	คะแนนก่อนเรียน X	คะแนนหลังเรียน Y	ผลต่าง D	ผลต่างกำลังสอง D^2
26	15	22	7	49
27	19	31	12	144
28	29	34	5	25
29	26	30	4	16
30	27	34	7	49
$\bar{X}$	23.67	30.77	$\sum D = 213$	$\sum D^2 = 1769$
S.D.	4.31	3.62		

การคำนวณหาค่า t -test ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการอ่านภาษาไทย
แบบ SQ3R สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

สมมติฐานทางสถิติ

$$H_0 : \mu_1 \geq \mu_2$$

$$H_1 : \mu_1 < \mu_2$$

ระดับนัยสำคัญ

$$\alpha_1 = .01 \text{ (การทดสอบทางเดียว)}$$

คำนวณหาค่า t -test จากสูตร

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}}$$

เมื่อ D แทน ความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่

n แทน จำนวนคู่

$$\text{แทนค่า } t = \frac{213}{\sqrt{\frac{30(1769) - 213^2}{30-1}}}$$

$$= \frac{213}{16.30}$$

$$= 13.07$$

$$t = 13.07$$

จากการคำนวณพบว่า ค่าวิกฤตที่ $=_{.99} t_{29} = 2.462$. ค่าที่คำนวณ = $13.07 >$ ค่าวิกฤตที่ $= 2.462$ ดังนั้นปฏิเสธ H_0 ที่ระดับ $p < .01$ สรุปได้ว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยแบบ SQ3R หลังใช้ชุดการสอนการอ่านภาษาไทยแบบ SQ3R สูงกว่าก่อนใช้ชุดการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University

ตารางที่ 22 เปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนของแบบสอบถามนิสัรักการอ่าน
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

คนที่	คะแนนก่อนเรียน (X)	คะแนนหลังเรียน (Y)	ผลต่างของ คะแนนเฉลี่ย (D)	ผลต่างของคะแนน เฉลี่ยกำลังสอง (D ²)
1	64	84	20	400
2	62	71	9	81
3	63	115	52	2704
4	64	84	20	400
5	63	92	29	841
6	56	85	29	841
7	56	111	55	3025
8	73	99	26	676
9	61	88	27	729
10	64	78	14	196
11	52	85	33	1089
12	84	109	25	625
13	56	82	26	676
14	48	78	30	900
15	67	90	23	529
16	41	84	43	1849
17	63	94	31	961
18	68	72	4	16
19	54	85	31	961
20	78	79	1	1
21	66	80	14	196
22	66	85	19	361

ตารางที่ 22 (ต่อ)

คนที่	คะแนนก่อนเรียน (X)	คะแนนหลังเรียน (Y)	ผลต่างของ คะแนนเฉลี่ย (D)	ผลต่างของคะแนน เฉลี่ยกำลังสอง (D ²)
23	74	89	15	225
24	51	104	53	2809
25	63	96	33	1089
26	69	92	23	529
27	81	98	17	289
28	77	85	8	64
29	86	112	26	676
30	74	98	24	576
			$\sum D = 760$	$\sum D^2 = 24314$

การคำนวณค่า t -test ของแบบสอบถามนิสัยรักการอ่าน สำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

สมมติฐานทางสถิติ H_0 : $\mu_1 \geq \mu_2$

H_1 : $\mu_1 < \mu_2$

ระดับนัยสำคัญ α = .01 (การทดสอบทางเดียว)

คำนวณค่า t -test จากสูตร

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N \sum D^2 - (\sum D)^2}{N-1}}}$$

เมื่อ D แทน ความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่

N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

$$\begin{aligned} \text{แทนค่า } t &= \frac{760}{\sqrt{\frac{30(24314) - 760^2}{30-1}}} \\ &= \frac{760}{72035} \\ t &= 10.50 \end{aligned}$$

จากการคำนวณพบว่า ค่าวิกฤตที่ $= .99 t_{29} = 2.462$, ค่าที่คำนวณ = 10.50 > ค่าวิกฤตที่
= 2.462 ดังนั้นปฏิเสธ H_0 ที่ระดับ $p < .01$ สรุปได้ว่านักเรียนมีนิสัยรักการอ่าน
หลังใช้ชุดการสอนการอ่านภาษาไทยแบบ SQ3R สูงกว่าก่อนใช้ชุดการสอนอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .01